

TOELICHTING

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Algemeen

Op grond van het bepaalde in artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) is de gemeenteraad verplicht om voor het hele grondgebied van de gemeente een of meer bestemmingsplannen vast te stellen, waarbij ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening de bestemming van de in het plan begrepen grond wordt aangewezen en met het oog op die bestemming regels worden gegeven.

Er is behoefte aan actuele bestemmingsplannen gebaseerd op de Wro. Deze plannen voorzien in een overwegend beheersmatige regeling met moderne, flexibele bouw- en gebruiksregels, waarbij rekening dient te worden gehouden met actueel beleid. In het kader van het opstellen en het actualiseren van bestemmingsplannen binnen de gemeente Kerkrade, zijn in eerste instantie bestemmingsplannen vastgesteld voor de woonwijken en het centrumgebied. Inmiddels zijn eveneens bestemmingsplannen vastgesteld voor de bedrijventerreinen en het buitengebied van Kerkrade.

Binnen het plangebied van het onderhavige bestemmingplan 'Carboonplein' was voorheen het bestemmingsplan 'Akerstraat-Carboonstraat' vigerend. Dit plan werd door de gemeenteraad vastgesteld op 24 april 2003 (kenmerk: 03Rb035) en goedgekeurd door het College van Gedeputeerde Staten van Limburg op 2 december 2003 (kenmerk: 2003/52-073). Het plan geldt daarmee als verouderd.

Voorts heeft de gemeenteraad op 19 september 2018 het bestemmingsplan 'Parapluplan stedelijk gebied' (hierna: het Parapluplan) en het bestemmingsplan 'Kerkrade West I 3e herziening' vastgesteld. In het Parapluplan wordt voor een groot deel van de gemeente eenduidige regels gegeven ten aanzien van woningsplitsing, woningomzetting, kamerbewoning, kamerverhuur, realisatie van meergezinswoningen en functiewijziging naar naar woning. Met het bestemmingsplan 'Kerkrade West I 3e herziening' wordt voor het plangebied van het bestemmingsplan 'Kerkrade West I een vergelijkbare regeling gegeven. Omdat dit bestemmingsplan alleen op analoge wijze is vastgesteld, kon dit plan niet binnen het bereik van het parapluplan vallen en was een afzonderlijk bestemmingsplan noodzakelijk. Het bestemmingsplan 'Akerstraat-Carboonstraat' is niet alleen analoog vastgesteld maar bovendien ook nog eens ouder dan 10 jaar, zodat voor het plangebied een geheel nieuw bestemmingsplan noodzakelijk is ten einde de regels met betrekking woningsplitsing c.a. ook voor dit gebied van toepassing te laten zijn.

Het bestemmingsplan Carboonplein wordt zowel analoog alsook digitaal uitgevoerd. Bij de opstelling van het plan is gebruik gemaakt van de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP 2012). Het bestemmingsplan bestaat in de analoge (papieren) versie uit een *verbeelding* en *regels* en gaat vergezeld van onderhavige *toelichting*. Op de verbeelding zijn de onderscheiden bestemmingen, aanduidingen en maatvoering door middel van kleuren en tekens aangegeven. De regels bevatten gebruiks- en bouwregels die voor de betreffende bestemmingen, aanduidingen e.d. van toepassing zijn. De verbeelding en de regels vormen tezamen het juridische toetsingskader voor het beheer en de ruimtelijke en functionele ontwikkelingen in het plangebied. Deze toelichting bevat met name de aan het plan ten grondslag liggende gedachten.

Naast de analoge versie is het bestemmingsplan ook digitaal raadpleegbaar. Het wordt digitaal (langs elektronische weg) ter beschikking gesteld en geplaatst op Ro-online; hierdoor is het plan digitaal raadpleegbaar zijn via de landelijke voorziening www.ruimtelijkeplannen.nl.

Bij afwijking tussen de analoge en digitale versie van een bestemmingsplan ligt het primaat bij de digitale versie.

1.2 Doel en aanpak

Het doel van het bestemmingsplan Carboonplein is het bieden van een eenduidige en uniforme juridische regeling voor het toegestane gebruik en de toegestane bebouwing binnen het plangebied, hierbij rekening houdend met de huidige relevante ruimtelijke ordenings- en milieuwetgeving. Het gaat daarbij om een regeling die de functies en de bebouwing in het plangebied juridisch vastlegt. Het bestemmingsplan heeft overwegend een beheersmatig karakter, waarbij de bestaande situatie uitgangspunt is. In voorkomend geval worden nieuwe ontwikkelingen binnen het plangebied geregeld, dit betreft de sloop en nieuwbouw van enkele panden op de hoek van de Akerstraat en de Kleingraverstraat.

Het bestemmingsplan betreft een globaal eindplan: veel activiteiten zijn zonder nadere toetsing toegelaten en alleen die activiteiten zijn verboden die uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening onaanvaardbaar zijn.

In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op de ruimtelijke structuur c.q. de bebouwingstructuur; hoofdstuk 3 bestaat uit een inventarisatie van het relevante Rijks-, regionaal, provinciaal en gemeentelijk beleid; in hoofdstuk 4 behandelt de sectorale omgevingsaspecten; en hoofdstuk 5 voorziet in een toelichting op het juridisch deel van het bestemmingsplan, te weten de verbeelding en de regels, en tenslotte wordt in hoofdstuk 6 ingegaan op de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan (economisch en maatschappelijk).

1.3 Vigerende bestemmingsplannen

Met het bestemmingsplan Carboonplein is sprake van een algehele herziening van de geldende plan dat van toepassing is op het plangebied. Onderstaand overzicht geeft inzicht in de bestemmingsplan(nen) komen te vervallen bij het van kracht worden van dit nieuwe bestemmingsplan.

In het overzicht is tevens aangegeven wanneer het plan door de gemeenteraad is vastgesteld en wanneer het bestemmingsplan door de provincie Limburg goedgekeurd is (indien van toepassing).

	<i>plan:</i>	<i>vastgesteld:</i>	<i>goedgekeurd:</i>
1	Bestemmingsplan Akerstraat-Carboonstraat	24 april 2003	2 december 2003 en 29 augustus 2006 (na rechterlijke uitspraak).

Hoofdstuk 2 Plangebied

2.1 Plangebied

De gemeente Kerkrade ligt in het zuidoosten van de provincie Limburg aan de grens met Duitsland en telt ongeveer 46.000 inwoners. Samen met zeven andere gemeenten (Heerlen, Landgraaf, Brunssum, Voerendaal, Simpelveld, Onderbanken en Nuth) is de gemeente Kerkrade onderdeel van het samenwerkingsverband Parkstad Limburg. Het aaneengesloten stedelijk gebied hiervan telt circa 245.900 inwoners. Deze regio - ook wel bekend als de Oostelijke Mijnstreek - heeft na sluiting van de mijnen een metamorfose ondergaan waarbij het zwarte mijnlandschap plaats heeft gemaakt voor groene (stads)parken die tot ver in de stedelijke kernen dringen. Dit geldt zeker ook voor Kerkrade. Groengebieden en hoogteverschillen - als gevolg van de oorspronkelijke beekdalenstructuur en het mijnbouwverleden - verdelen de stad in drie stadsdelen: Kerkrade Noord, Kerkrade Oost en Kerkrade West.

Het bestemmingsplangebied is in het stadsdeel Kerkrade West gesitueerd. Globaal is het gebied door de Akerstraat (Westen), Van de Weijerstraat (Noorden), Kleingraverstraat (Zuiden) en door het kerkhof van Spekholzerheide begrensd.

2.2 Ruimtelijke en functionele structuur

Het plangebied van het bestemmingsplan Carboonplein ligt in het stadsdeel Kerkrade West en wordt gekenmerkt door een overwegend stedelijk karakter (wonen en winkels).

Met een oppervlakte van 3,23 ha. is het plangebied betrekkelijk klein. De bebouwing is gesitueerd rondom het straatpatroon die - met uitzondering van het Carboonplein- grotendeels in de 18^e eeuw gevormd is.

Een van de ingrepen heeft in 1986 plaatsgevonden met het slopen van (bioscoop en friture) de hoek van Patronaatstraat en Akerstraat en de bouw van een appartementencomplex waardoor een pleinachtige formatie is ontstaan aan de Patronaatstraat.

De laatste ingreep in de ruimtelijke structuur vindt aan het einde van het eerste decennium van dit millennium plaats. Het gaat om de herstructurering van het plangebied waardoor de Carboonstraat is verdwenen en het nieuwe Carboonplein is ontstaan.

2.3 De lagenbenadering

De ruimtelijke en functionele structuur van het bestemmingsplangebied Carboonplein vormen onderdeel van de totale ruimtelijke en functionele structuur van het gemeentelijke grondgebied. Deze structuren bepalen mede de verschijningsvorm van onze, bestaande, (bebouwde) omgeving. Deze verschijningsvorm verklaren wij aan de hand van de lagenstructuur.

Het is een simpel feit dat alles verandert. Alleen de snelheid van de verandering kan verschillen. Sommige veranderingen nemen dagen in beslag. Sommige jaren, sommige eeuwen. Sommige veranderingen kunnen wij merken in de loop van ons leven. Andere zijn zo traag, dat we die als een versteende realiteit ervaren.

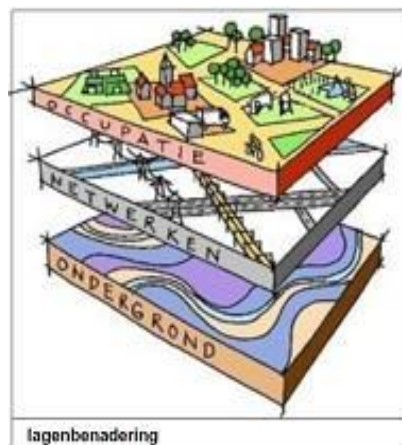
Onze omgeving is het product van de natuurlijke processen en de menselijke handelingen. Het proces staat nooit stil. Om de effecten van de verschillende dynamiek van deze processen systematisch in kaart te brengen, passen we 'lagenbenadering' als het instrument toe.

De 'lagenbenadering' gaat uit van een indeling van de ruimte waarin wij leven in drie opeengestapelde lagen. Deze zijn bepalend voor de ruimtelijke inrichting en verschijningsvorm van een gebied.

Ook geeft de lagenbenadering snel een inzicht in de waarden, die in het geding kunnen zijn bij eventuele nieuwe ontwikkelingen, die een plaats moet worden gegeven in de ruimtelijke plannen. Bij de nieuwe ontwikkelingen moeten steeds de consequenties voor onder andere het milieu, de waterhuishouding, de flora en fauna en de cultuurhistorie/archeologie in beeld gebracht worden.

De lagen zijn:

- Ondergrond: bodem, water, natuur en cultuur.
- Netwerken: wegverbindingen, spoorverbindingen, buisverbindingen, water.
- Occupatie: ruimtelijke functies (wonen, werken enz.), milieubelasting.

De lagen veranderen door de tijd, maar de veranderingen zijn niet bij alle drie lagen even snel. Iedere laag kent zijn eigen dynamiek. Wegens een lage dynamiek en een meer duurzaam karakter bepalen de onderste lagen de keuzemogelijkheid binnen de bovenste lagen. De (duurzame) ondergrond heeft bij voorbeeld invloed op de keuzes voor de netwerken. De netwerken samen met de ondergrond bepalen de keuzes in de occupatie-laag: verstedelijking. Hoe lager de laag des te groter de betekenis van deze laag als een ordenend met andere woorden sturend principe in de ruimtelijke ordening.

Ruimtelijke basisdragers

Ondergrond

De ondergrond heeft betrekking op de bodem, water, natuur (inclusief aanwezig leven) en cultuur. Daaronder vallen geomorfologie, reliëf, landschap, beekdalen, landwegen en historisch landschap. Deze laag wordt de *ruimtelijke drager* genoemd. Zij kent een lange ontstaansgeschiedenis en is laagdynamisch, omdat veranderingen zich langzaam voltrekken. Belangrijke veranderingen vergen al snel meer dan 100 jaar.

Reliëf en de daarmee samenhangende bodemkundige en hydrologische omstandigheden vormen de duurzame ondergrond van het landschap.

Netwerken

De netwerkenlaag bestaat uit zichtbare en onzichtbare infrastructuur, de zogenaamde *ruimtelijke structuur in het gebruik van de bodem*. Dat zijn wegen, spoorwegen, maar ook de leidingen. Deze laag is middeldynamisch; belangrijke veranderingen kosten ongeveer 20 tot 80 jaar.

Occupatie

De occupatielaag heeft betrekking op de ruimtelijke patronen ten gevolge van menselijk gebruik, ofwel op de *ruimtelijke inrichting*. Het grondgebied kan ingericht worden als woonwijk of bedrijventerrein, maar ook als park of plein. Veranderingen in deze laag voltrekken zich meestal binnen één generatie (10 tot 40 jaar). Daarmee is deze laag hoog dynamisch.

Ruimtelijke en functionele structuur van het plangebied

Ruimtelijke structuur

Ondergrond:

Mijnbouwverleden

De na-ijlende effecten van de mijnbouwwinning zijn relevant. Nabij het bestemmingsplangebied -aan de zuidzijde van de Industriestraat, ligt het gebied van de voormalige steenkoolmijn "Willem Sophia". In de buurt bevinden zich diverse risicogebieden waaronder een voormalige industriële mijnschacht. In het bestemmingsplangebied zijn geen industriële relictten uit de mijnbouwperiode.

Het bestemmingsplangebied ligt in het zuidelijke onderdeel van het Plateau van Speckholzerheide. Net buiten zuidelijke grens van het bestemmingsplangebied ligt noordelijke talud van de Crombacherbeekdal.

Tot het begin van de 20^e eeuw bestond het bestemmingsplangebied uit gehucht Overste Speckholzerheide en de akkerlanden aan de overkant van de Akerstraat. Die hoorden bij het eeuwenoude agrarische landschap. Tot de eerste wereldoorlog heeft het gebied min of meer deze rol behouden. Tussen twee wereldoorlogen is woningbouw in dit gebied begonnen, volgend ontwikkeling van de mijnbouw. Echte expansie van woningbouw treedt op na de tweede wereldoorlog, in de kielzog van de algemene prosperiteit die door de mijnbouw is gecreëerd.

Het bestemmingsplangebied heeft een redelijk eenvoudige ruimtelijke structuur. Alle functies in het plangebied zijn aan deze straten gesitueerd. De groenstructuur is in het bestemmingsplanplangebied is incidenteel en niet noemenswaardig. Er is geen groene bestemming binnen het plangebied.

De bebouwingsstructuur bestaat uit de grondgebonden woningen en grootschaligere appartementencomplexen.

In het bestemmingsplangebied is geen hydrologische structuur.

Netwerken: Het gebied ligt tussen de van de Weijerstraat aan het noorden, Kleingraverstraat aan het zuiden en de Akerstraat aan het westen. Via deze straten is bestemmingsplangebied ontsloten. Samen met het Carboonplein en de Patronaatstraat vormen deze straten intern verkeerstructuur.

Occupatie: De bebouwingsstructuur bestaat voornamelijk uit woningbouw al dan niet met een commerciële ruimte in de begane grond. De woningen komen in vorm van appartementen en aaneengesloten grondgebonden woningen voor.

Functionele structuur:

Het bestemmingsplangebied herbergt woonfunctie, detailhandel, dienstverlening, horeca ed. Op de woonfunctie na zijn alle andere functies in de begane grond van de gebouwen gesitueerd. De woonfunctie op de begane grond was in de vorige bestemmingsplannen niet gestimuleerd, zelfs niet wenselijk gevonden.

Het bestemmingsplangebied is in 2007-2008 herstructureerd waarbij 77 nieuwe woningen zijn gebouwd en een nieuwe winkelplein – Carboonplein.

Belangrijk is om aan te geven dat in de nabijheid van het plein het transferium zal gesitueerd worden. Daarnaast zal in de toekomst mogelijke herstructurering van de gronden aan de zuidelijke zijde van het plein plaatsvinden.

Hoofdstuk 3 Beleidskader

3.1 Inleiding

Gemeenten zijn niet geheel vrij in het voeren van hun beleid. Rijk en provincies geven met het door hen vastgelegde beleid de kaders aan waarbinnen gemeenten kunnen opereren. Hierna worden in het kort de voornaamste zaken uit de plannen voor het plangebied weergegeven, omdat deze zoals gezegd mede uitgangspunt voor het lokale maatwerk zullen zijn.

3.2 Rijksbeleid

Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 heeft de minister van Infrastructuur & Milieu de Structuurvisie “Infrastructuur en Ruimte; Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig” (SVIR) vastgesteld. In de Rijksvisie staat een integrale aanpak van infrastructuur en ruimte van het kabinet centraal.

Het nationaal ruimtelijk beleid tot 2040 is gericht op een aanpak die ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Dit doet het Rijk samen met andere overheden. Bij deze aanpak hanteert het Rijk een filosofie die uitgaat van vertrouwen, heldere verantwoordelijkheden, eenvoudige regels en selectieve Rijksbetrokkenheid.

In het kader van dit bestemmingsplan zijn de volgende onderdelen uit het SVIR relevant:

- Onderkenning van toenemende ruimtelijke verschillen in Nederland (groei en krimp). In 2035 zal het merendeel van de gemeenten te maken krijgen met krimp. De stadsregio Parkstad Limburg en Kerkrade heeft te maken met de gevolgen van bevolkingskrimp;
- Verstedelijkingbeleid laat het Rijk over aan provincies en gemeenten. Zij krijgen, voor zover geen nationaal belang, eigen verantwoordelijkheid in ruimtelijke ontwikkelingen;
- Introductie van de ladder voor duurzame verstedelijking. Dat betekent: eerst kijken of er vraag is naar een bepaalde nieuwe ontwikkeling (daadwerkelijke behoefte), vervolgens kijken of het bestaande stedelijk gebied of bestaande bebouwing kan worden hergebruikt en altijd zorgen voor een optimale bereikbaarheid;

- Stedelijke regio's van mainports, brainport, greenports en de valley's van nationale betekenis bevinden zich niet in de stadsregio Parkstad Limburg en in Kerkrade. Maastricht (life sciences & health) en Sittard-Geleen (chemie) zijn de dichtstbijzijnde mainports van nationale betekenis.

Nationale omgevingsvisie (NOVI)

Op 17 februari 2017 heeft de minister van Infrastructuur en Milieu de startnota "De opgaven voor de Nationale Omgevingsvisie" naar de Tweede Kamer gestuurd. De Omgevingswet, die in voorbereiding is, vraagt om een integrale nationale visie op de leefomgeving. Deze startnota is de opmaat naar een nationale omgevingsvisie. De startnota schetst de strategische opgaven in de leefomgeving die noodzaken tot het vinden van meer samenhangende oplossingen, waarbij een integrale aanpak meerwaarde kan hebben. De 4 strategische opgaven zijn:

- naar een duurzame en concurrerende economie;
- naar een klimaatbestendige en klimaatneutrale samenleving;
- naar een toekomstbestendige en bereikbare woon- en werkomgeving;
- naar een waardevolle leefomgeving.

In oktober 2018 is het kabinetsperspectief NOVI opgesteld. Bovengenoemde opgaven staan hierin centraal. In 2019 wordt het ontwerp NOVI naar de Tweede Kamer gestuurd. Eind 2019 is de vaststelling voorzien. De NOVI vormt het nationale beleidskader voor het nieuwe omgevingsbeleid. Dit beleid is relevant voor de toepassing en uitvoering van de Omgevingswet die naar verwachting op 1 januari 2021 in werking zal treden.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

De SVIR bepaalt welke kaderstellende uitspraken zodanig zijn geformuleerd dat deze bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (hierna: Barro) bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken. Onderhavig planvoornemen raakt geen nationale belangen die het Barro beoogt te beschermen. De bepalingen in het Barro vormen dan ook geen belemmering voor onderhavig planvoornemen.

Kiezen voor karakter, Visie erfgoed en ruimte

De monumentenzorg in Nederland is de laatste jaren herzien. Hierdoor is onder andere de verankering van de zorg voor cultureel erfgoed in de ruimtelijke ordening een feit geworden. Op deze manier wordt een zorgvuldige omgang met cultureel erfgoed gewaarborgd bij de veelal snelle ontwikkelingen die zich voor doen bij de inrichting van de stad en het platteland.

De verankering krijgt gestalte op een twee manieren. Enerzijds is het van belang om cultureel erfgoed volwaardig mee te nemen in de ruimtelijke afwegingsprocessen ten behoeve van het goed functioneren van de ruimte. De verplichting hiertoe is opgenomen in artikel 3.1.6 lid 4 van het Besluit ruimtelijke ordening. Dit artikel schrijft namelijk voor dat de overheid bij het nemen van een planologisch besluit verplicht is om in de toelichting te motiveren op welke wijze rekening is gehouden met cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten.

Anderzijds is het van belang om waardevol erfgoed te benoemen. Op die manier maken overheden namelijk duidelijk welke waarden zij van publiek belang vinden. De Rijksoverheid doet dit middels de Visie Erfgoed en ruimte (Kiezen voor karakter), welke in 2011 is vastgesteld. Deze visie is complementair aan de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte en versterkt bovendien het sectorale instrumentarium van de monumentenzorg (Monumentenwet 1988).

De Visie Erfgoed en ruimte heeft twee doelen. In eerste instantie geeft het Rijk met de visie aan op welke manier ze zelf belangen behartigt die betrekking hebben op gebiedsgerichte erfgoedzorg, welke prioriteiten hierbij gesteld worden en op welke wijze er wordt samengewerkt met zowel publieke als private partijen. In tweede instantie geldt de visie als referentiekader voor gebiedsgericht erfgoedbeheer.

Om het gebiedsgerichte erfgoedbeleid de komende jaren uit te kunnen voeren, heeft het Rijk een vijftal prioriteiten opgesteld:

1. Werelderfgoed: samenhang borgen, uitstraling vergroten;
2. Eigenheid en veiligheid: zee, kust en rivieren;
3. Herbesteding als (stedelijke) gebiedsopgave: focus op groei en krimp;
4. Levend landschap: synergie tussen erfgoed, economie, ecologie;
5. Wederopbouw: tonen van een tijdperk.

Verdrag van Malta

Sinds 1 juli 2016 is de Erfgoedwet van kracht. Deze wet bundelt de bestaande wet- en regelgeving voor behoud en beheer van het cultureel erfgoed in Nederland. Het betreft daarbij zowel het roerend als onroerend erfgoed. Samen met de Omgevingswet die naar verwachting in 2021 ingaat, maakt de Erfgoedwet een integrale bescherming van ons cultureel erfgoed mogelijk.

Voor het onroerend cultureel erfgoed zijn deze wetten van belang. Het deel van de Monumentenwet 1988 dat direct raakt aan de fysieke leefomgeving, gaat op in de Omgevingswet. Het resterende deel van de Monumentenwet gaat op in de Erfgoedwet. De Erfgoedwet voorziet ook in het nodige overgangsrecht, zodat artikelen uit de Monumentenwet tussen 2016 en 2021 niet zo maar komen te vervallen. De Erfgoedwet en de Omgevingswet regelen de zorg voor ons bodemarchief en zijn de vertaling van het Verdrag van Malta, dat Nederland in 1992 ondertekende. De essentie van deze wetgeving is dat waardevolle archeologische resten zoveel mogelijk in de bodem behouden blijven.

Het Verdrag van Malta - ook wel de Conventie van Valletta genoemd - is een Europees verdrag dat in 1992 is ondertekend door de lidstaten van de Raad van Europa. Het verdrag is er op gericht het bodemarchief beter te beschermen. Het bodemarchief bestaat uit alle archeologische waarden die zich in de grond bevinden, zoals gebruiksvoorwerpen, grafvelden en nederzettingen. Deze archeologische waarden dienen op een integrale wijze beschermd te worden, waarbij de volgende drie principes gelden:

- tijdig rekening houden met eventuele aanwezigheid van archeologische waarden;
- behoud in situ;
- de verstoorder betaalt.

Het is dan ook belangrijk dat de ontwikkelingen in het plangebied conform het verdrag zijn en daarmee dan ook conform de wet.

De gemeente Kerkrade heeft tezamen met de overige Parkstad Limburg-gemeenten een archeologische verwachtingen- en beleidskaart opgesteld. Op het aspect archeologie wordt nader ingegaan bij het omgevingsaspect Archeologie (zie hoofdstuk 4). Hier wordt ingegaan op de archeologische verwachtingswaarde van het plangebied, de invloed van het planvoornemen daarop en de wijze waarop wordt voorzien in de bescherming van de betreffende archeologische waarden.

Ladder voor duurzame verstedelijking (2012)

De 'ladder voor duurzame verstedelijking' (hierna: de laddertoets) is op 1 oktober 2012 opgenomen in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Op 1 juli 2017 is de herziening van de ladder voor duurzame verstedelijking in werking getreden. De laddertoets is bedoeld voor een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten waardoor de ruimte in stedelijke gebieden optimaal benut wordt. Concreet houdt dit in dat de laddertoets als ondersteuning dient voor decentrale overheden (provincies en gemeenten) bij de vraaggerichte programmering van hun grondgebied, zodat een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij ruimtelijke en infrastructurele besluiten kan plaatsvinden.

De juridische grondslag van de laddertoets ligt in het Bro (artikel 3.1.6 lid 2). Beleidsmatig is de laddertoets geïntroduceerd in de SVIR. De laddertoets is daarmee kaderstellend voor alle juridisch verbindende ruimtelijke plannen van de decentrale overheden, zoals de gemeentelijke bestemmingsplannen en de provinciale inpassingsplannen. Overheden dienen op grond van het Bro een nieuwe stedelijke ontwikkeling buiten het stedelijk gebied te motiveren.

De wijzigingen hebben onder andere betrekking op de mogelijkheid tot het doorschuiven van de laddertoets naar een later moment bij uitwerkings- of wijzigingsplannen. Bij ontwikkelingen buiten stedelijk gebied is een uitgebreide motivering alleen nodig met betrekking tot de behoefte aan de ontwikkeling. Het merendeel van de opgenomen functies in het bestemmingsplan is bestaand. In het plan is de bestaande situatie het uitgangspunt en met name de huidige functies worden vastgelegd.

3.3 Provinciaal beleid

Provinciaal beleid

Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014

Op 12 december 2014 hebben Provinciale Staten het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL) 2014, de Omgevingsverordening Limburg 2014 en het Provinciaal Verkeers- en Vervoersprogramma 2014 vastgesteld. Er zijn een aantal actualisaties van het POL2014 geweest. Gezamenlijk vormen deze beleidsdocumenten een integrale omgevingsvisie, die vier wettelijke functies vervult: Structuurvisie (Wet ruimtelijke ordening), provinciaal milieubeleidsplan (Wet milieubeheer), regionaal waterplan (Waterwet), Provinciaal Verkeer- en Vervoersplan (Planwet verkeer en vervoer). In het POL staan de fysieke kanten van het leef- en vestigingsklimaat centraal. Belangrijke uitdagingen zijn het faciliteren van innovatie, het aantrekkelijk houden van de regio voor jongeren en arbeidskrachten, de fundamenteel veranderde opgaven op het gebied van wonen en voorzieningen, de leefbaarheid van kernen en buurten en het inspelen op de klimaatverandering. De centrale ambitie komt voort uit de Limburg agenda: een voortreffelijk grensoverschrijdend leef- en vestigingsklimaat, dat eraan bijdraagt dat burgers en bedrijven kiezen voor Limburg: om er naar toe te gaan en vooral ook om hier te blijven. Verder staat in het POL kwaliteit centraal. Dat komt tot uiting in het koesteren van de gevarieerdheid van Limburg onder het motto 'meer stad, meer land', het bieden van ruimte voor verweving van functies, in kwaliteitsbewustzijn en in dynamisch voorraadbeheer dat moet resulteren in een nieuwe vorm van groeien. Algemene principes voor duurzame verstedelijking sluiten hierop aan, zoals de ladder van duurzame verstedelijking en de prioriteit voor herbenutting van cultuurhistorische en beeldbepalende gebouwen.

In het POL is het plangebied van het onderhavige bestemmingsplan aangeduid als bebouwd gebied (overig bebouwd gebied).

Omgevingsverordening Limburg

Gelijktijdig met de vaststelling van het POL2014 is ook de Omgevingsverordening Limburg 2014 vastgesteld. In deze verordening geeft de provincie Limburg bindende kaders voor ruimtelijke planvorming door gemeentes.

Bij nieuwe stedelijke ontwikkelingen dient te worden getoetst aan de 'ladder voor duurzame verstedelijking' ex artikel 3.1.6. lid 2 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Deze bepaling is verder uitgewerkt in paragraaf 2.2 van de Omgevingsverordening Limburg 2014. Deze toets bestaat uit een drietal treden waarbij tevens wordt ingegaan op de mogelijkheden voor herbenutting van leegstaande (Rijks) monumenten of beeldbepalende gebouwen. In casu is geen sprake van een nieuwe stedelijke ontwikkeling en is derhalve toetsing aan de ladder voor duurzame stedelijke ontwikkeling niet aan de orde.

3.4 Regionaal beleid

Regionaal beleid

Intergemeentelijke structuurvisie Parkstad Limburg

In 2009 is de intergemeentelijke structuurvisie "Ruimte voor park en stad" vastgesteld. De structuurvisie bevat het kader voor de door de regiogemeenten gezamenlijk nagestreefde duurzame economische structuurversterking van de regio voor de periode tot 2030, als antwoord op onder meer de bestaande en voorziene sociale problematiek en demografische ontwikkelingen. De bevolkingskrimp die zich binnen de regio voordoet wordt daarbij gezien als kans om de kwaliteit van de woon-, werk- en leefomgeving duurzaam te versterken.

In de periode tot 2030 wordt ingezet op de volgende kwaliteiten:

- meer en beter bereikbaar groen, meer ecologische kwaliteit en structuur, o.a. door een groter contrast van stad en land;
- een sterke economie, voortbouwend op bestaande kwaliteiten en ontwikkelend op o.a. een innovatieve energiesector, toeristische dag- en verblijfrecreatie, een hoogwaardige zorginfrastructuur en dito opleidingsfaciliteiten;

- een geherstructureerd stedelijk gebied met Heerlen-Centrum als Parkstad-centrum; een hoogstedelijke kern die hoge, gevarieerde woonkwaliteit met passende voorzieningen biedt voor bestaande én nieuwe kansrijke doelgroepen;
- een uitstekende ontsluiting en bereikbaarheid via een Parkstadring en het openbaar vervoer, waardoor Parkstad Limburg ook internationaal een steviger positie verwerft.

Deze ambities moeten daarbij vooral worden gezien als een aanzet om samen met betrokken partijen te komen tot kansrijke ideeën, welke vervolgens concreet kunnen worden uitgewerkt.

De structuurvisie maakt onderscheid in een tweetal structuurdragers, te weten de ontwikkeling van ruimtelijke kwaliteit en de economisch-maatschappelijke ontwikkeling, welke vervolgens zijn uitgewerkt in een viertal hoofdthema's:

1. *Ruimtelijke identiteit* – regionale ontwikkeling met de natuur als goede buur. Het landschap is leidend. De beekdalen krijgen meer ruimte en waardevolle landschappen worden versterkt;
2. *Economie* – meer vitaliteit vanuit historische en huidige kracht, onder andere toerisme;
3. *Wonen* – meer kwaliteit voor een veranderende bevolking;
4. *Mobiliteit* – meer samenhang, betere bereikbaarheid.

Het bestemmingsplan Carboonplein heeft hoofdzakelijk betrekking op de thema's Economie en wonen.

Binnen een scala van XL, L, M en S is de woonbuurt Spekholzerheide voor het thema 'Retail' met 'M' aangeduid en voor de thema's 'Toerisme en Leisure' en 'Wonen' met 'L'. Hiermee wordt de mate van regionale betekenis met betrekking tot retail wordt aangegeven.

In de Intergemeentelijke structuurvisie zijn verder zeven ontwikkelingszones opgenomen. Voor het plangebied is het projectgebied 'Zuidflank' relevant. Het betreft het gebied in het stadsdeel Kerkrade-West als overgangsgebied tussen het Heuvelland en de Horbacher Börde (Duitsland). In het aangrenzende buitengebied liggen kansen voor nieuwe wandel-, fiets- en paardenroutes. Met de aanleg van een verbinding over de nieuwe Buitenring Parkstad Limburg ter hoogte van de zuidoostzijde van de woonbuurt Gracht wordt hieraan invulling gegeven.

3.4.1 Verkeer

Regionaal Verkeer en Vervoersplan 2007-2020 en actualisatie.

In 2007 is door de Parkstadraad het Regionaal Verkeers- en Vervoersplan 2007-2020 (RVVP) vastgesteld. Nadien is dit plan in 2011 geactualiseerd, aangezien het oorspronkelijk RVVP een looptijd had t/m 2010 en er inmiddels gewijzigde beleidsinzichten bestonden.

De beleidsdoelen zijn echter overeind gebleven:

- het verkeers- en vervoerssysteem moet meer gaan bijdragen aan een economische structuurversterking. De bereikbaarheid van Parkstad Limburg moet gericht zijn op realisering van een concurrerende (eu)regio Parkstad Limburg en Aken;
- er moet een heldere regionale wegenstructuur komen met betere oriëntatiemogelijkheden voor automobilisten;
- de verkeers- en vervoerssystemen moeten bijdragen aan een voor wonen en recreëren aantrekkelijke regio, goed bereikbare voorzieningen, met een minimum aan verkeersonveiligheid (op termijn nul slachtoffers) en milieuoverlast;
- het regionale openbaar vervoer moet beter kunnen concurreren met het autoverkeer door intensivering en kwaliteitsverbetering van het aanbod en toename van de vraag;
- in het strategisch beleidskader en de uitvoeringsplannen dient rekening te worden gehouden met maatschappelijke trends, zoals demografische ontwikkelingen en individualisering.

3.5 Gemeentelijk beleid

Gemeentelijk beleid

Structuurvisie 2010-2020

In de structuurvisie 2010-2020 (vastgesteld op 30 maart 2011), heeft de gemeenteraad van Kerkrade de ambitie van Kerkrade voor 2020 uitgesproken: Kerkrade als Europese en gastvrije stad. Kerkrade moet in 2020 een bruisende stad zijn waarin inwoners en bezoekers zich veilig en thuis voelen, een centrum met een goed aanbod en waar altijd iets te doen is. Groen komt terug in het stedelijk gebied en het woon-, leef- en werkklimaat zijn van hoge kwaliteit. Verder is de stad goed verbonden met de omliggende (Eu)regio en heeft het aanbod van toerisme en recreatie zich sterk ontwikkeld. Kerkrade is in 2020 een stad waar haar inwoners trots op kunnen zijn.

De structuurvisie vormt het planologisch kader dat dient als toetsingskader voor nieuwe ruimtelijke initiatieven en ontwikkelingen. Ten aanzien van de ontwikkeling van landschap, water en groen is in de intergemeentelijke structuurvisie reeds bepaald dat het landschap een leidende rol speelt bij ruimtelijke ontwikkeling. Nieuwe ontwikkelingen dienen de kwaliteit, het gebruik en de beleving van de groene waarden te versterken.

De gemeente Kerkrade telt zeven retailclusters waarvan het stadscentrum het belangrijkste is. Daarnaast zijn er twee wijkcentra, te weten in Kerkrade-Noord (centrum Eygelshoven) en Kerkrade-West (Carboonplein).

Het plangebied Carboonplein is een woongebied met een lintstructuur. Deze sluit aan op het nog te realiseren 'Lightrailstation Spekholzerheide' op een afstand van circa 175m van het plangebied.

De instandhouding van het wijkcentrum met haar dagelijkse voorzieningen is een belangrijke ontwikkelrichting voor het gebied. Dit in combinatie met de aanpak van leegstand en verloedering van het vooroorlogse lint Akerstraat, de verbetering van het openbaar vervoer en recreatieve verbindingen (langzaamverkeer) naar de het Heuvelland en Duitsland.

De gemeentelijke structuurvisie is nader uitgewerkt in drie stadsdeelvisies: stadsdeelvisie Kerkrade West (februari 2011), Kerkrade-Oost I (december 2012) en Kerkrade Noord en Oost II (februari 2014). De visies zijn in samenwerking met de actieve woningcorporaties in Kerkrade opgesteld en hebben met name betrekking op het bebouwde deel van Kerkrade. Voor het plangebied van het bestemmingsplan Carboonplein is de Stadsdeelvisie Kerkrade West van toepassing. De relevante punten uit deze stadsdeelvisie voor worden hierna kort aangegeven.

Stadsdeelvisie Kerkrade West

Uit de analyse blijkt dat Kerkrade-West wordt omringd door groen. Aan de oostzijde van de wijk bevindt zich de Anstelvallei. In de wijk wordt het groen te weinig beleefd, doordat er tussen de groenzones en de buurten vaak geen zichtbare verbindingen zijn. Ook de ruggelingsligging van de bebouwing in de stadsranden naar deze groengebieden speelt hierbij een rol.

Bij het onderdeel "natuurlijk re-creëren" is het een doel dat er beduidend meer en functioneler groen in de wijk komt. Ook worden er goede loop- en fietsverbindingen aangelegd naar het waardevolle groen buiten de bebouwde kom. Onderdeel van de strategische keuze is de wijk meer op de kaart te zetten als recreatief knooppunt in het toeristisch-recreatief netwerk. Door bijvoorbeeld de aanleg van groene verbindingen door de wijk worden recreatieve routes (2015-2020) gekoppeld die toegang geven tot het buitengebied. Daarnaast kunnen aan de noordzijde van woonbuurt Terwinselen fiets- en wandelpaden worden aangelegd tussen Strijthagen en het Anselderbeekdal (na 2020).

Groenontwikkelingsplan

De gemeente Kerkrade heeft een Groenontwikkelingsplan (GOP) opgesteld. Het GOP kan worden beschouwd als sector-structuurplan. Hoewel het plan géén juridische status heeft, is het toch niet geheel vrijblijvend. Het GOP vormt een leidraad voor beleid en ontwikkelingsplannen. Het is de inbreng voor bestemmings- en inrichtingsplannen. Daarnaast is het een toekomstig beleidskader voor beheer en onderhoud van groen in zowel het buitengebied als ook in centrumgebieden. Buiten de stedelijke omgeving bestaat het groen uit een rijke natuur, afgewisseld door agrarisch gebied. Binnen de stedelijke omgeving heeft het groen een afwisselend karakter. Locaties die aanhaken op het buitengebied hebben een sterk natuurlijk karakter. De verschillende groenelementen dragen bij aan

een versterking van de ruimtelijke groenstructuur op het niveau van de gemeente als geheel. Deze groenelementen hebben wat ruimtelijke structuur betreft een ondersteunende functie en vormen samen de grotere groeneenheden, de hoofdstructuur van het groen. Het stelsel van beek- en droogdalen vormt de basis voor de inrichting van natuur, landschap en groen. In het GOP wordt ingezet op het ontwikkelen van een waardevol, karakteristiek en herkenbare groenstructuur. Kerkrade is een groene gemeente en vindt het belangrijk dit zo te houden.

Het groenbeleid is gericht op het behouden, herstellen, ontwikkelen en versterken van de verscheidenheid en duurzame samenhang in de karakteristieke landschappen. Dit betekent dat gestreefd wordt naar:

- het behoud en herstel van een zo natuurlijk mogelijke verscheidenheid (soortgerichte, procesgerichte en patroongerichte variatie);
- het behoud en herstel van hydrologisch waardevolle situaties (bron- en kwelsituaties en beeklopen);
- het behoud, herstel en aanleg van macro- en micro-ecologische verbindingen (ecologische structuur);
- het benutten van kansen voor de versterking van de ecologische structuur (areaalvergroting);
- het scheppen van een voorwaardenscheppend en veiligstellend ruimtelijk kader om deze ecologische variatie en structuur (areaalvergroting) duurzaam zeker te stellen;
- integratie stedelijk/landelijk gebied; het verwerven van het stedelijk/landelijk gebied ten einde een duurzame en geïntegreerde woon-, werk-, leef- en milieukwaliteit te krijgen die niet ten koste gaat van de waarden van natuur en landschap in al haar facetten.

Recreatie en toerisme

De gemeente Kerkrade heeft zich de laatste jaren sterk gericht op de ontwikkeling van recreatie en toerisme als nieuwe economische drager en als aanjager voor ruimtelijke kwaliteit. In de afgelopen tijd was het beleid met name gericht op de ontwikkeling van dagattracties. In maart 2016 is de Visie toerisme vastgesteld, welke gericht is op vier speerpunten: verbinden, verblijven, verleiden en vermarkten. Met name het thema verblijven heeft gevolgen voor het bestemmingsplan. Het huidige verblijfsrecreatieve aanbod in Kerkrade is immers vrij traditioneel en eenzijdig en er is deels een mismatch tussen vraag en aanbod. De toeristische attracties zijn met name gericht op families en gezinnen met jonge kinderen, terwijl de verblijfsaccommodaties hier niet op afgestemd zijn. Bij de doorontwikkeling van de diverse leisureclusters, de spin off hiervan en onderlinge samenwerking op het gebied van (stads)marketing, kan de verblijfsduur van bezoekers verlengd worden. Hierdoor liggen er kansen op het gebied van (kleinschalige) verblijfsrecreatieve voorzieningen.

Bed and breakfast

De toename van het aanbod toeristische producten in de regio Parkstad Limburg leidt ook tot een toename van het aantal bezoekers. Hoewel het bezoek veelal gericht is op overdag (eendagstoerisme) nodigt het toeristisch aanbod steeds meer uit tot een langduriger verblijf. Een langduriger oponthoud schept de vraag naar enige vorm van nachtverblijf. Naast hotel- en pensionvoorzieningen wint de accommodatievorm 'bed and breakfast' steeds meer aan populariteit. Bed & breakfast is meestentijds gesitueerd in een woonbestemming. De Raad van State heeft de bed and breakfastformule strijdig met de woonbestemming geoordeeld, indien regelmatig een aantal personen tegen betaling gebruik maakt van de aangeboden mogelijkheid van 'bed and breakfast' in een woonpand. Daarbij gaat het om steeds wisselend publiek dat voor een korte periode, een tot enkele nachten, ter plaatse verblijft en dat voor de 'bed and breakfast' activiteiten wordt geadverteerd. In een dergelijk geval hebben deze activiteiten een bedrijfsmatig karakter en passen ze niet binnen een woonbestemming. Uit ruimtelijk-planologisch oogpunt dient het toelaten van deze accommodatievorm in het bestemmingsplan geregeld te worden.

Bij 'bed and breakfast' is sprake van het tegen betaling aanbieden van logies en ontbijt in een bewoond pand. De ruimtes zijn vaak eenvoudig van opzet en bestaan meestal slechts uit een slaapkamer en een badkamer die wordt gedeeld met de bewoners en eventuele andere gasten. Een zelfstandige kookgelegenheid ontbreekt; het ontbijt wordt in het algemeen in een gezamenlijke ruimte genuttigd. Na het ontbijt verlaten de gasten de accommodatie. De dagbesteding van de gasten vindt in de regel buiten de accommodatie plaats. Het spreekt voor zich dat niet elke woning geschikt is voor een 'bed and breakfastvoorziening'. De al dan niet geschiktheid kan ondermeer afhangen van de

situering en omvang van de woning. Sprake zal bijvoorbeeld moeten zijn van (voldoende) parkeergelegenheid alsook van een dermate grote woning dat de voorziening verantwoord kan worden geherbergd.

Het bevoegd gezag kan met een omgevingsvergunning onder voorwaarden van het bestemmingsplan afwijken ten behoeve van een 'bed & breakfastvoorziening' voor het gebruik van een gedeelte van een woning met daarbij behorende bijgebouwen.

De voorwaarden hebben tot doel te voorkomen dat in elke willekeurige woning bed and breakfast kan worden aangeboden. Het uitgangspunt is dat een woning een bepaalde minimale omvang heeft, zodat het aanbieden van een kwalitatief goed product mogelijk is. Toetsing aan genoemde criteria dient ook te worden gezien in het licht van het uitgangspunt dat een dergelijke voorziening in principe niet thuishoort in een woonwijk; toeristen hebben nu eenmaal een ander ritme dan de bewoners van de wijk, hetgeen voor spanningen en overlast kan zorgen. Bij het al dan niet instemmen van een bed and breakfastvoorziening dient dan ook steeds bij de toetsing aan vorenstaande toetsingscriteria de feitelijke situatie in ogenschouw te worden genomen; sprake dient te zijn van maatwerk in de afweging van de onderscheiden belangen.

Horeca

Onder horeca wordt in zijn algemeenheid verstaan: een bedrijf of instelling gericht op het verstrekken van logies, maaltijden en spijzen of van dranken, alsmede het exploiteren van zaalaccommodaties.

In diverse, vigerende bestemmingsplannen wordt onderscheid gemaakt tussen winkelgebonden en niet-winkelgebonden horeca, daarmee tot uitdrukking brengend, dat bij winkelgebonden horeca de openingstijden gebonden zijn aan de openingstijden van de (omliggende) winkels. Hierbij kan worden gedacht aan lunchrooms. Een café is daarentegen een voorbeeld van niet-winkelgebonden horeca.

Voor genoemd onderscheid binnen horeca is met name binnen het centrumgebied van Kerkrade ingevoerd: voor het kernwinkelgebied (Hoofdstraat/ Niersprinkstraat e.o.; Centrumdoeleinden I) geldt de winkelgebonden horeca; voor het aanliggend gelegen gebied rondom de Markt (Centrumdoeleinden II) geldt de niet-winkelgebonden horeca. Met dit onderscheid werd destijds gepoogd de complementaire functies van Markt (primaire horeca) en kernwinkelgebied (primaire detailhandel) mede tot uitdrukking te brengen.

Gelet op de ervaringen en wensen vanuit de praktijk werkt voornoemd onderscheid evenwel niet steeds bevredigend. In dit licht gezien wordt in nieuw op te stellen bestemmingsplannen gekozen voor een andere ruimtelijk-planologische onderverdeling voor horeca te hanteren. Aan de hand van deze indeling wordt bepaald of een bepaalde vorm van horeca binnen een bepaalde bestemming wordt toegestaan. Bij de gemaakte onderverdeling heeft de door het bedrijfschap Horeca & Catering gehanteerde indeling als leidraad gediend.

Onder Horeca wordt verstaan het bedrijfsmatig verstrekken van dranken en/of etenswaren en/of logies, waarbij de navolgende categorieën worden onderscheiden:

horeca van categorie 1:

horecabedrijven gericht op het al dan niet voor gebruik ter plaatse verstrekken van etenswaren, met als nevenactiviteit het verstrekken van zwak- en niet-alcoholische dranken, zoals cafetaria, tearoom, snackbar, koffiecorner, croissanterie, ijssalon, lunchroom, broodjeszaak en daarmee vergelijkbare horecabedrijven;

horeca van categorie 2:

horecabedrijven gericht op het verstrekken van maaltijden voor consumptie ter plaatse met als nevenactiviteit het verstrekken van alcoholische en niet-alcoholische dranken, zoals restaurants, bistro's, grillrooms en daarmee vergelijkbare horecabedrijven;

horeca van categorie 3:

horecabedrijven gericht op het verstrekken van alcoholische en niet-alcoholische dranken voor consumptie ter plaatse, met eventueel daaraan ondergeschikt het verstrekken van etenswaren of maaltijden voor gebruik ter plaatse, zoals (eet)cafés, pub, taverne, feestzaalaccommodaties, met uitzondering van discotheken/bar-dancings en nachtclubs;

horeca van categorie 4:

horecabedrijven die als hoofddoel hebben het verstrekken van dranken voor gebruik ter plaatse, met een in het algemeen hoge bezoekersfrequentie met name gedurende de late avond en de nachtelijke uren, waarbij het doen beluisteren van overwegend elektrisch versterkte muziek en

het gelegenheid geven tot dansen een wezenlijk onderdeel vormen, zoals discotheken/bar-dancings, nachtclubs;

horeca van categorie 5:

horecabedrijven gericht op het verstrekken van logies met als nevenactiviteiten het verstrekken van maaltijden of dranken voor gebruik ter plaatse, zoals hotels en pensions;

horeca van categorie 6:

horecabedrijven als omschreven onder horeca van categorie 3, evenwel uitsluitend voor zover deze horecabedrijven in directe relatie staan, c.q. ondersteunend en ondergeschikt zijn aan de ter plaatse geldende hoofdbestemming, zoals een kantine bij een sporthal (maatschappelijk).

Binnen het plangebied van het bestemmingsplan Carboonplein bevinden zich verschillende horeca gelegenheden. In artikel 3 (bestemming 'Centrum') van de regels van het bestemmingsplan worden deze gereguleerd: horeca is toegestaan met uitzondering van categorie 4 en 5.

3.5.1 Verkeer

Regionaal Verkeer en Vervoersplan 2007-2020 en actualisatie.

In 2007 is door de Parkstadraad het Regionaal Verkeers- en Vervoersplan 2007-2020 (RVVP) vastgesteld. Vanwege een aantal nieuwe beleidsontwikkelingen vond in 2011 een actualisatie van dit plan plaats, maar de beleidsdoelstellingen van het oude RVVP zijn ongewijzigd gebleven, te weten:

- * het verkeers- en vervoerssysteem moet meer gaan bijdragen aan een economische structuurversterking. De bereikbaarheid van Parkstad Limburg moet gericht zijn op realisering van een concurrerende (eu)regio Parkstad Limburg en Aken (Duitsland);
- * er moet een heldere regionale wegenstructuur komen met betere oriëntatiemogelijkheden voor automobilisten;
- * de verkeers- en vervoerssystemen moeten bijdragen aan een voor wonen en recreëren aantrekkelijke regio, goed bereikbare voorzieningen, met een minimum aan verkeersonveiligheid (op termijn 0 slachtoffers) en milieuoverlast;
- * het regionale openbaar vervoer moet beter kunnen concurreren met het autoverkeer door intensivering en kwaliteitsverbetering van het aanbod en toename van de vraag;
- * in het strategisch beleidskader en de uitvoeringsplannen dient rekening te worden gehouden met maatschappelijke trends, zoals demografische ontwikkelingen en individualisering.

Het RVVP vormt de basis voor het mobiliteitsbeleid met een looptijd van 2007 - 2015 met een doorkijk naar 2020.

Verkeersveiligheid.

Gemeentelijk Verkeers- en vervoerbeleid.

Als vigerend lokaal beleid geldt het Gemeentelijk Verkeers- en vervoersbeleid (GVVP deel 1, revisie 02 vastgesteld door de raad op 31 januari 2018, kenmerk 18Rb004). Dit plan richt zich op de volgende onderdelen van het (landelijke) Programma duurzaam veilig:

- het organiseren van de aanpak van verkeersveiligheid;
- het aanpassen van het wegennet (conform wegategorisering);
- het inpassen van verkeersveiligheid in het mobiliteitsbeleid;
- het inpassen van verkeersveiligheid in de ruimtelijke ordening;
- het intensiveren van gedragsbeïnvloeding.

Voorts is met het Regionaal Verkeers- en Vervoersplan (RVVP; geactualiseerd in 2011) het regionaal beleid aangaande verkeersveiligheid opgesteld. Daarmee is onder meer een actieplan opgesteld met een jaarlijks programma verkeerseducatie. Hierbij wordt samengewerkt met het Regionaal Overleg Verkeersveiligheid Limburg (ROVL), politie en scholen.

De verkeersveiligheid in Kerkrade is op basis hiervan gewaarborgd. In de Bestemmingsplan Carboonplein zijn geen activiteiten opgenomen die negatieve effecten hebben op de plaatselijke verkeersveiligheid.

Parkeren.

De regulering van het parkeren geschiedde in het verleden op grond van artikel 2.5.30 van de Bouwverordening gemeente Kerkrade 1993. Dit artikel bepaalde dat bij een gebouw - afhankelijk van de bestemming en de omvang - voldoende ruimte voor het stallen of parkeren van auto's moet zijn.

De normen die hierbij gehanteerd worden zijn de 'Aanbevelingen voor verkeersvoorzieningen binnen de bebouwde kom' (ASVV) welke door het CROW zijn opgesteld. Het CROW is een onafhankelijk kenniscentrum voor infrastructuur, openbare ruimte en verkeer en vervoer. De parkeercijfers van het CROW zijn als gemeentelijke normen vastgesteld met aanpassingen naar de plaatselijke situatie.

Op 1 november 2014 is artikel 3.1.2. van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gewijzigd. Hierdoor is het mogelijk om in een bestemmingsplan regels op te nemen die een zekere interpretatieruimte laten: de uitleg van een bevoegdheid wordt afhankelijk gesteld van beleidsregels (Artikel 3.1.2. lid 2 sub a Bro). Dit geldt ook voor regels ten aanzien van het parkeren.

Tevens is op 29 november 2014 is de Reparatiewet BZK in werking getreden (Stb. 2014, 458). Vóór de inwerkingtreding van deze wet hadden de stedenbouwkundige bepalingen van de Bouwverordening aanvullende werking ten aanzien van de regulering van het parkeren. Deze mogelijkheid is echter per 1 juli 2018 vervallen. Immers op grond van artikel 3.1.2. Bro is het mogelijk om het parkeren expliciet in het bestemmingsplan te regelen.

Tot 1 juli 2018 gold een overgangsregeling. Echter voor bestemmingsplannen die op of na 29 november 2014 in werking treden geldt dat de stedenbouwkundige bepalingen uit de bouwverordening per direct niet meer van toepassing zijn. Daarom dient in het onderhavige bestemmingplan een voorziening te worden opgenomen waarbij wordt verwezen naar het geldend beleid ten aanzien van parkeren.

Dit betreft het de hierboven genoemde GVVP. Het GVVP is door middel van een schakelbepaling van toepassing verklaard.

De parkeersituatie in Kerkrade is op basis hiervan gewaarborgd. In het bestemmingsplan Carboonplein zijn geen activiteiten opgenomen die negatieve effecten hebben op de parkeersituatie ter plaatse, mits in de planvorming bij eventuele uitbreidingen en ontwikkelingen wordt voldaan aan de hiervoor geldende parkeernormering.

3.5.2 Wonen

Regionaal beleid

Herstructureringsvisie voor de woningvoorraad Parkstad Limburg (2009)

De Herstructureringsvisie geeft de kwantitatieve uitwerking van het regionale woonbeleid. De visie is vastgesteld door de Parkstadraad in december 2009. In de Herstructureringsvisie wordt de noodzaak van het onttrekken van woningen aan de woningvoorraad nader onderstreept. Voor de periode 2010-2020 wordt duidelijk waar en op welke wijze de kwantitatieve en kwalitatieve veranderingsopgave plaats moet vinden, uitgedrukt in cijfers. Per gemeente is een onttrekkingsopgave (de zogenaamde 'envelop') vastgesteld. Deze opgave wordt regelmatig gemonitord om te bekijken of het ingezette beleid haar vruchten afwerpt. Deze enveloppen bestaan uit een kwantitatieve en een kwalitatieve transformatieopgave (onttrekkingen ten gevolge van bevolkingsdaling en bouwplannen en vervangingsopgave).

De laatste berekening dateert uit 2017. Hieruit blijkt dat Kerkrade in totaal 1.110 woningen zou moeten afnemen tot 2020 en 2.570 tot 2030. Dit is gebaseerd op de bevolkingsontwikkeling en het

leegstandspercentage. Dit aantal is exclusief de toevoeging van nieuwbouwwoningen die reeds op de Regionale Woningmarktprogrammering staan aangegeven.

Met overzichtskaarten is aangegeven waar de herstructureringsopgave gerealiseerd moet worden, waarbij onderscheid is gemaakt in drie typen gebieden:

1. *Beheergebieden:* In deze gebieden vindt geen herstructurering van de woningvoorraad plaats. Binnen beheergebieden kunnen wel overige ontwikkelingen plaatsvinden, niet zijnde woningbouwherstructurering.
2. *Verduunningsgebieden:* In verduunningsgebieden zal de verduunningsopgave landen. Dit zijn gebieden waar een kwaliteitsslag gemaakt kan worden door verduunning, voor wat betreft o.a. het wonen, het verminderen van druk op het openbaar gebied, vergroening en verbetering van leefbaarheid in het algemeen. Hierbij kan gedacht worden aan sloop en nieuwbouw, maar ook aan bijvoorbeeld samenvoeging en aanpassing van woningen.
3. *Ontwikkelingsgebieden:* Dit zijn gebieden waar door de gemeenten (en partners), in het kader van de krimp, reeds integrale plannen zijn opgesteld die structuur- en functieverandering omvatten en die bekend zijn in de gemeente. Het zijn de plannen waarmee de partners willen starten met de herstructurering in het licht van de in deze visie omschreven opgave. Naast ontwikkelingsgebieden in het kader van de krimp, kunnen ook nog andere (grootschalige) ontwikkelingen binnen de gemeenten gepland of in uitvoering zijn die losstaan van de krimpopgave. Tevens kan in een aantal ontwikkelingsgebieden een deel van de verduunningsopgave landen.

Structuurvisiebesluit Wonen en Retail (2011)

Op 31 oktober 2011 heeft de Parkstadraad het 'Structuurvisiebeleid Wonen en Retail' vastgesteld. In het regionale woon- en retailbeleid is het mede uit oogpunt van een goede ruimtelijke ordening, gezien de voorziene ontwikkelingen van het aantal huishoudens in Parkstad Limburg, niet gewenst op de regionale woning- en retailvoorraad verder te laten toenemen om het (toekomstige) overschot aan woningen en winkels niet nog verder te laten toenemen.

Wel blijft de noodzaak aanwezig om de samenstelling van de woningvoorraad en het winkelvastgoed aan te passen aan de veranderende woonwensen. Daarvoor zullen nieuwe woningen moeten worden gerealiseerd die dienen als vervanging van bestaande voorraad. Met het Structuurvisiebesluit worden de potentiële mogelijkheden tot het realiseren van wonen en retail, die nu nog in bestemmingsplannen aanwezig zijn maar nog niet gerealiseerd zijn, beperkt door aan te kondigen dat deze bij actualisatie van bestemmingsplannen na 1-1-2013 in evenwicht worden gebracht met vraag en aanbod. Het structuurvisiebesluit zegt het volgende over de uitvoering:

- Vanaf 1 januari 2013 zullen - voor bestemmingsplannen waarin woonbestemmingen zijn opgenomen die dan nog niet in realisatie zijn - herzieningen van deze bestemmingen op basis van de actualisering in procedure worden gebracht, deze woonbestemmingen komen te vervallen tenzij deze zijn opgenomen in/ passen binnen de regionale afsprakenkaders (o.a. woningbouwprogrammering);
- Vanaf het moment van vaststelling van dit beleid zullen geen bestemmingsplannen in procedure worden gebracht die leiden tot een toename van de regionale woningvoorraad, tenzij deze zijn opgenomen in/ passen binnen de regionale afsprakenkaders (o.a. woningbouwprogrammering);
- De gemeenten in Parkstad Limburg zullen geen medewerking verlenen aan het verstrekken van een ontheffing dan wel omgevingsvergunning in afwijking van het bestemmingsplan indien daarbij sprake is van toevoegen van woningen aan de regionale woningvoorraad, tenzij deze zijn opgenomen in/passen binnen de regionale afsprakenkaders (o.a. woningbouwprogrammering);
- Vanaf 1 januari 2013 zullen voor bestemmingsplannen waarin detailhandelbestemmingen zijn opgenomen die dan nog niet in realisatie zijn, herzieningen van deze bestemmingsplannen op basis van de actualisatieslag in procedure worden gebracht, deze detailhandelbestemmingen komen te vervallen tenzij deze zijn opgenomen in / passen binnen de regionale afsprakenkaders (o.a. beslisboom Retailstructuurvisie);
- Vanaf het moment van vaststelling van dit beleid zullen geen bestemmingsplannen in procedure worden gebracht die leiden tot een toename van de regionale retailvoorraad, tenzij deze zijn opgenomen in / passen binnen de regionale afsprakenkaders (o.a. beslisboom Retailstructuurvisie);

- De gemeenten in Parkstad Limburg zullen geen medewerking verlenen aan het verstrekken van een ontheffing dan wel een omgevingsvergunning in afwijking van het bestemmingsplan indien daarbij sprake is van toevoegen van retailoppervlakte aan de regionale retailvoorraad, tenzij deze zijn opgenomen in / passen binnen de regionale afsprakenkaders (o.a. beslisboom Retailstructuurvisie);
- Indien noodzakelijk kan het Parkstadbestuur middels een beleidsregel de wijze van uitvoering herzien.

Dit structuurvisiebesluit houdt dus in dat alle plannen die niet op de Regionale woningmarkt-programmering zijn benoemd, bij aanpassing van de bestemmingsplannen worden geschrapt.

Regionale Woningmarktprogrammering 2019-2022 (2019)

Sinds 2009 gemeente Kerkrade samen met de andere gemeenten in de Stadsregio Parkstad Limburg met een Regionale Woningmarktprogrammering. De meest actuele versie is vastgesteld op 21 maart 2019: de Regionale Woningmarktprogrammering 2019-2022.

Met deze programmering spreken de gemeenten in Parkstad Limburg uit, rekening te houden met elkaars belangen en gezamenlijk te werken aan en te streven naar een evenwichtige woningmarkt.

De gemeenten geven met deze regionale woningmarktprogrammering aan welke woningbouwprojecten het best aansluiten bij de huidige marktomstandigheden en hoe in de toekomst met nieuw toe te voegen woningbouwprojecten wordt omgegaan. Hiermee wordt beoogd om de regio Parkstad een aantrekkelijke woonregio te maken.

De kwaliteit van de bestaande woningvoorraad staat onder druk. In delen van de regio is sprake van een kwalitatieve en kwantitatieve mismatch. Tegelijkertijd heeft de regio Parkstad een goede basis voor marktstructurering van de woningmarkt. Bij de totstandkoming van de Regionale Woningmarktprogrammering 2019-2022 is meer dan in het verleden aandacht geweest voor de kwalitatieve kenmerken van plannen en locaties. Het doel is om te komen tot een gewenste programmering aansluitend bij de huidige en toekomstige kwalitatieve vraag en waar dat wenselijk is volume terug te brengen.

De programmering geeft inzicht in de woningbehoefte voor komende 10 jaar o.a. gebaseerd op de doelgroepen die krimpen en groeien gekoppeld aan product-markt-combinaties. Vervolgens is gekeken aan welke type woningen behoefte is en van welke type woningen overschotten ontstaan.

De Regionale Woningmarktprogrammering geeft eveneens per gemeente een planlijst met per project het aantal toevoegingen en onttrekkingen.

Het is een instrument die ervoor zorgt dat de planvoorraad zo goed mogelijk aansluit bij de marktsituatie en waaraan plannen kunnen worden toegevoegd die van toegevoegde waarde zijn op het functioneren van de gemeentelijke en regionale woningmarkt en die bijdragen aan de doorstroming in de bestaande voorraad.

Een nieuw initiatief kan op verzoek van het college van Burgemeester en Wethouders aan de Bestuurscommissie Wonen en Herstructurering van de Stadsregio Parkstad Limburg, worden toegevoegd aan de Regionale woningmarktprogrammering. Het nieuwe initiatief wordt kwalitatieve en kwantitatief afgewogen. Daarbij dient tevens te worden voldaan aan de compensatiesystematiek zoals is vastgelegd in de Structuurvisie Wonen Zuid-Limburg (zie hieronder toelichting).

Lokaal en regionaal beleid

Structuurvisie Wonen Zuid-Limburg (2016)

De gemeenteraad van Kerkrade heeft op 28 september 2016 de Structuurvisie Wonen Zuid-Limburg vastgesteld. De Structuurvisie Wonen Zuid Limburg is een coproductie van de 18 Zuid-Limburgse gemeenten, de stadsregio Parkstad Limburg en de Provincie Limburg. Een unieke samenwerking van meerdere overheden. De woningmarkt werkt gemeentegrensoverschrijdend op de schaal van de woonregio. De woonregio is in dit geval Zuid-Limburg. Verhuisbewegingen vinden voor 95% plaats binnen dit gebied.

Iedere subregio (Maastricht-Mergelland, Westelijke Mijnstreek en Parkstad Limburg) heeft tot nu toe een ander woningmarktbeleid gevoerd. Met de structuurvisie wordt gezorgd voor eenduidig beleid en dus een gelijk speelveld. Regels die in iedere gemeente zelfde zijn. Hierdoor is er geen bestuurlijke versnippering, ongewenste concurrentie en verdeeldheid tussen gemeenten. Dit alles met als doel om een excellent woon- en vestigingsklimaat in Zuid-Limburg te realiseren.

De Structuurvisie Wonen Zuid Limburg is een thematische uitwerking van het POL. De ambities, uitgangspunten en principes uit het POL vormden het vertrekpunt voor de Structuurvisie. De Omgevingsverordening uit 2014 reguleerde de toevoeging van nieuwe woningen. Alleen onder voorwaarden werd heel beperkt ruimte geboden voor nieuwe woningen. In feite zette deze Omgevingsverordening de woningmarkt in Zuid-Limburg 'op slot'. Met de Structuurvisie zijn nieuwe regels opgesteld voor nieuwe woningbouwplannen. Deze regels bieden meer ruimte - eveneens onder voorwaarden - voor nieuwbouwplannen.

In november 2016 is de nieuwe Omgevingsverordening Limburg in werking getreden: de Wijzigingsverordening Omgevingsverordening Limburg. Hierin staat dat nieuwbouw alleen mogelijk is als ze voldoen aan de kaders van de Structuurvisie zodra deze is vastgesteld door alle 18 gemeenten.

Het doel van de Structuurvisie Wonen Zuid Limburg is te streven naar een excellent woon- en vestigingsklimaat in Zuid-Limburg als belangrijke voorwaarde voor de economische ontwikkeling en het optimaal benutten van de geografische positie van Zuid-Limburg.

Om een regio met aantrekkelijke woonmilieus te zijn en te blijven is er een omslag nodig naar meer evenwicht tussen vraag en aanbod, meer kwaliteit en meer vraaggerichtheid. Toevoegen van woningen kan daarom alleen als het niet 'meer van hetzelfde' betreft en als dit binnen de kaders van de kwantitatieve opgave past.

Het kwalitatieve deel van de opgave wordt bepaald door de inhoudelijke doelen binnen de Structuurvisie, de Zuid-Limburgse woningmarktvragestukken. Deze zijn nader beschreven in hoofdstuk 4 van de visie. De focus op de belangrijkste Zuid-Limburgse woningmarktvragestukken zijn:

- 1) Aanpak (leegstand) particulier bezit;
- 2) Terugdringen van de omvangrijke planvoorraad;
- 3) Goede verhouding tussen koop en huur;
- 4) Wonen en zorg;
- 5) Huisvesting specifieke doelgroepen en nichemarkten.

De Structuurvisie beschrijft een kwalitatieve visie, maar geeft ook de kwantitatieve opgaven aan. Er zijn namelijk teveel woningen in Zuid-Limburg. Dat betekent dat de woningvoorraad zal moeten afnemen om een gezonde en stabiele woningmarkt te creëren. Voor iedere gemeente in Zuid-Limburg is een transformatieopgave berekend. Deze geeft aan op basis van demografische ontwikkelingen, hoeveel woningen aan de voorraad onttrokken zouden moeten worden om te voldoen aan een gezonde frictieleegstand (2%). Voor de gemeente Kerkrade is deze transformatieopgave in Kerkrade tot 2020 een opgave van 1200 woningen. De transformatieopgave is leidend, maar dat betekent niet dat er geen ruimtelijke ontwikkelingen meer mogelijk zijn: vernieuwing blijft nodig om de concurrentiekracht en leefkwaliteit van Zuid-Limburg op peil te houden. Maar het moet dan wel gaan om ontwikkelingen die (kwantitatief) aansluiten op de transformatieopgave en (kwalitatief) een aanvulling zijn op de bestaande voorraad. Het uitgangspunt voor het toevoegen van nieuwe woningen is compensatie. Voor iedere nieuwe woning, moet (minimaal) een woning onttrokken worden. Dit kan door sloop van een woning, maar ook door het samenvoegen van twee of meer woningen. De beleidsafspraken van de Structuurvisie zijn hierbij leidend.

Regionale woonvisie Parkstad Limburg en Lokale woonvisie Kerkrade 2017-2021

In 2016 zijn de Parkstadgemeenten gestart met het opstellen van een nieuwe Regionale woonvisie Parkstad Limburg. Elke gemeente -waaronder ook Kerkrade- heeft deze regionale visie vertaald naar de lokale situatie. Zowel het regionale als het lokale beleid staat in één beleidsdocument beschreven. De gemeenteraad van Kerkrade heeft deze op 19 april 2017 vastgesteld (Lokale woonvisie Kerkrade 2017-2021).

De Woonvisie staat niet op zichzelf. In de periode 2015 - 2016 is door de achttien Zuid-Limburgse gemeenten een Structuurvisie Wonen Zuid-Limburg opgesteld. De basis van deze Structuurvisie is de Wet ruimtelijke ordening (Wro). Daar waar de Structuurvisie Wonen Zuid-Limburg vooral Zuid-Limburgse spelregels geeft over de toevoegingen en onttrekkingen in de woningvoorraad, gaat de Woonvisie veel meer over kwalitatieve opgaven in de woningvoorraad.

De gemeente Kerkrade werkt met andere Parkstadgemeenten samen om de woon- en leefomgeving in de regio Parkstad Limburg te verbeteren. Een belangrijke randvoorwaarde om dit te bereiken is het in balans brengen van vraag en aanbod op de woningmarkt, zowel *kwantitatief* als *kwalitatief*. De

afgelopen jaren is de volkshuisvestelijke opgave veranderd: de (toekomstige) woningvraag sluit (deels) niet aan bij het huidige woningaanbod. Denk aan de verhouding koop- / huurwoningen, verouderde woningvoorraad en het aantal zorggeschikte woningen. De volkshuisvestelijke opgave vraagt om een transformatie van het huidige woningaanbod en woonmilieus én van woningbouwplannen.

Verder is de regelgeving vanuit de Rijksoverheid veranderd. Met de herziene Woningwet hebben woningcorporaties een andere rol gekregen op de woningmarkt (zij moeten zich beperken tot hun kerntaken). Verder wordt de samenwerking tussen gemeenten, woningcorporaties en huurdersbelangenorganisaties steeds belangrijker. De extramuralisering in de zorg (waardoor mensen met een zorgvraag langer zelfstandig moeten wonen) en het energetisch verbeteren van de woningvoorraad zijn andere belangrijke ontwikkelingen die van invloed zijn op onze volkshuisvestelijke opgave voor de komende jaren.

Voor de gemeente Kerkrade en de andere Parkstadgemeenten zijn deze ontwikkelingen aanleiding geweest om een nieuwe Woonvisie uit te werken. De nieuwe Woonvisie vormt het kader om de komende jaren te investeren in onze lokale en regionale woningmarktopgaven. De kwantitatieve opgave (het terugdringen van onze woningvoorraad en plancapaciteit), waarover in de afgelopen jaren afspraken gemaakt zijn, worden in deze visie ook kwalitatief uitgewerkt. Maar bovenal vormt de Woonvisie het integrale beleidsdocument waarin wordt aangegeven hoe gemeenten samen met partners in het wonen (o.a. woningcorporaties, bewoners, ontwikkelaars, zorg- en welzijnspartijen) de opgaven op de woningmarkt willen gaan aanpakken, zowel als het gaat om de particuliere- als sociale woningvoorraad.

In de woonvisie zijn de volkshuisvestelijke opgaven voor de periode 2017-2020 gedefinieerd zowel op regionaal als op lokaal niveau. Het regionale gedeelte is identiek voor alle acht de Parkstadgemeenten. Het lokale gedeelte is een nadere uitwerking op Kerkraads niveau, met eigen accenten.

De algemene visie bestaat uit 7 principes:

1. Marktspanning is essentieel voor een gezonde woningmarkt;
2. Ongewenste plancapaciteit maximaal reduceren, want een bouwplan schrappen is goedkoper dan het slopen van woningen;
3. Investeer alléén in toekomstbestendige locaties;
4. Werk vanuit gezonde marktverhoudingen om onnodige marktverstoring te voorkomen;
5. Groot denken, maar projecten in kleine stappen uitvoeren, anders worden deze te kostbaar;
6. Denken in alle kasstromen voor gebieden als basis voor projecten;
7. Liefde voor bestaand vastgoed ontwikkelen:
 - Woonaantrekkelijkheid regio versterken;
 - Kwalitatieve ontwikkeling van de woonmilieus en erkennen verschillen van woonmilieus;
 - Voorkomen van concentratie van leegstand en ruimtelijke segregatie en spreiding van kansen van doelgroepen over de regio.

Vanuit deze 7 principes zijn de volkshuisvestelijke opgave verdeeld over de volgende thema's:

1. Aanpak particuliere voorraad: onder andere kwantitatief evenwicht, kwalitatieve verbetering.
2. Betaalbaarheid en beschikbaarheid sociale huurwoningen: o.a. voldoende aanbod, evenwichtige spreiding, passend toewijzen, terughoudend met verkoop en betaalbaar houden.
3. Wonen en zorg: onder andere vergroten van aanbod levensloopgeschikt maken van bestaande voorraad, bewustwording en informeren.
4. Huisvesting urgente doelgroepen: passende huisvesting voor kwetsbare doelgroepen, huisvesting van statushouders en evenwichtige spreiding van doelgroepen.
5. Verduurzaming en energetische prestaties van het wonen: o.a. verduurzamen sociale huursector, informeren en bewustwording voor particulieren.
6. Investerings in vrije sector huur: o.a. beperkte behoefte aan woningen met huurprijs vanaf € 600,-.
7. Inzet voor leefbaarheid: onder andere investeringen door woningcorporaties, leefbaarheid bevorderen, aantrekkelijke woonmilieus, gevarieerde wijken.

In de bouwregels van het plan zijn woningsplitsing en woningomzetting uitgesloten. Daarnaast zijn woningsplitsing, woningomzetting, kamerverhuur en kamerbewoning gedefinieerd als strijdig gebruik in de specifieke gebruiksregels. Reden hiervan is de kwantitatieve opgave: er is geen verdichting in het plangebied gewenst. De begrippen woningsplitsing, woningomzetting, kamerverhuur en kamerbewoning zijn in artikel 1 bij de begrippen nader omschreven.

3.5.3 Detailhandel

De door de raad vastgestelde Structuurvisie ruimtelijke economie Zuid-Limburg (SVREZL) dient als beleidskader voor het bestemmingsplan Carboonplein. In de SVREZL wordt “Carboonplein” aangeduid als boodschappencentrum in een wijk met de typering balansgebied. Dit houdt in dat het Carboonplein een afgebakend winkelgebied is binnen de hoofdstructuur waar sprake is van de huidige voorraad aan meters, al dan niet door middel van actieve sturing. Doel tot en met 2030 is het behouden van deze gebieden. Het bestemmingsplan Carboonplein is uitgewerkt volgens deze uitgangspunten van de SVREZL met als beoogd doel het behouden van de leefbaarheid in Kerkrade West en het terugbrengen van het overschot aan de bestaande vastgoedvoorraad.

Hoofdstuk 4 Omgevingsaspecten

In dit hoofdstuk komen de diverse sectorale aspecten aan bod die van invloed zijn op het bestemmingsplan. Het betreft hier veelal zones die van toepassing zijn of milieuvorwaarden waaraan voldaan dient te worden. De ruimtelijk relevante regelingen dienen doorvertaald te worden naar de verbeelding en de regels.

4.1 Vormvrije m.e.r. - beoordeling

Toetsingskader

Ingevolge het Besluit m.e.r. wordt getoetst of het bestemmingsplan voorziet in, of een kader vormt voor, activiteiten die (mogelijk) belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu. Hiervoor zijn in de bijlage bij het Besluit m.e.r. lijsten opgenomen waarin activiteiten zijn aangewezen die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu (lijst C) of ten aanzien waarvan het bevoegd gezag moet beoordelen of zij belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben (lijst D). In de lijsten zijn (indicatieve) drempelwaarden opgenomen.

De toetsing in het kader van de vormvrije-m.e.r.-beoordeling dient te geschieden aan de hand van de selectiecriteria in bijlage III van de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling. Deze omstandigheden betreffen:

- kenmerken van het project;
- omvang van het project;
- cumulatie met andere projecten;
- gebruik van natuurlijke grondstoffen;
- productie van afvalstoffen;
- verontreiniging en hinder;
- risico van ongevallen, mede gelet op de gebruikte stoffen en technologieën;
- plaats van het project:
 - bestaand grondgebruik;
 - relatieve rijkdom aan kwaliteit en het regeneratievermogen van de natuurlijke hulpbronnen van het gebied;
 - het opnamevermogen van het natuurlijk milieu, met in het bijzonder aandacht voor gevoelige gebieden (wetlands, kustgebieden, berg- en bosgebieden, reservaten en natuurparken, Habitat- en Vogelrichtlijngebieden), gebieden waarin bij communautaire wetgeving vastgestelde normen inzake milieukwaliteit al worden overschreden, gebieden met een hoge bevolkingsdichtheid, landschappen van historisch, cultureel of archeologisch

- belang;
- kenmerken van het potentiële effect:
 - bereik van het effect (geografische zone en grootte van de getroffen bevolking);
 - grensoverschrijdend karakter van het effect;
 - waarschijnlijkheid van het effect;
 - duur, frequentie en de onomkeerbaarheid van het effect.

Het onderhavige bestemmingsplan is conserverend van aard; er zijn geen nieuwe ontwikkelingen in het gebied voorzien en dus ook géén projecten die voorkomen op lijst C of D van het Besluit milieueffectrapportage. Voorts voorziet het plan niet in een ruimtelijke ontwikkeling die ten opzichte van de feitelijk aanwezige, planologisch legale situatie ten tijde van de vaststelling van het plan leidt die tot een toename van stikstofdepositie op overbelaste stikstofgevoelige natuurwaarden in een Natura 2000-gebied. Het onderhavige bestemmingsplan heeft geen significante gevolgen en hoeft niet passend beoordeeld te worden.

Het plangebied ligt niet in de nabijheid van beschermde natuurgebieden. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied is op Duits grondgebied gelegen. Het betreft het 'Wurmtal nördlich Herzogenrath', op een afstand van circa 6 kilometer.

Gezien de afstand van deze locatie tot het Natura-2000 gebied en de aard van het bestemmingsplan (conserverend), kan gesteld worden dat er geen negatieve effecten op kwalificerende habitats zullen optreden.

Conclusie

Het plan is niet binnen een kwetsbaar of waardevol gebied gelegen en heeft ook geen belangrijke nadelige milieugevolgen voor de omgeving. De in voorliggend bestemmingsplan besloten ontwikkeling in het/de betreffende gebied(en) is niet m.e.r.-(beoordelings)plichtig.

4.2 Natuur en landschap

Belangrijk voor Kerkrade is het Nationale Natuurnetwerk (NNN), de opvolger van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Deze komt voort uit de ambitie van het Rijk en de Provincie Limburg om de bestaande verscheidenheid aan planten- en diersoorten te behouden door hun leefgebieden te versterken. Het NNN in Limburg maakt deel uit van de Europese ecologische structuur. Limburg is door zijn ligging, variatie in geologie en landschappelijke kenmerken geschikt om een grote verscheidenheid aan soorten en ecosystemen mogelijk te maken. Om het NNN verder te versterken heeft de Provincie Limburg aansluitend de Provinciale Ontwikkelingszone Groen (POG) aangewezen. De POG omvat naast de bestaande bos- en natuurgebieden ook (zoek)gebieden voor nieuwe natuur en ecologische verbindingzones.

Om de natuurkwaliteit te bevorderen geeft het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL) aan dat een robuust grensoverschrijdende groene structuur nodig is. Het specifiek beleid voor deze beleidscategorie is uitgewerkt en verankerd in de integrale herziening van het POL-2014. In het nieuwe POL-2014 wordt een sterk vereenvoudigde driedeling van natuur en landschap voorgesteld, dit komt tot uitdrukking in 3 zones (goud, zilver en brons).

Deze zones hebben elk een eigen karakter, herkenbare kernkwaliteiten, en met heel verschillende opgaven en ontwikkelingsmogelijkheden.

De grotere groengebieden, de natuur- en bosgebieden, vallen grotendeels binnen de 'Goudgroene natuurzone' en deels binnen de 'Zilvergroene natuurzone'. In de 'Goudgroene natuurzone' en 'Zilvergroene natuurzone' staat de natuur centraal waarbij in de goudgroene natuurzone het primair bij natuurbehoud en natuurontwikkeling ligt en de zilvergroene natuurzone hoofdzakelijk landschappelijk waardevolle cultuurlandschappen bevatten.

De zilvergroene natuur omvat de bestaande en nieuwe natuur en agrarische beheersgebieden voor zover gelegen in de EHS. Belangrijk uitgangspunt voor Kerkrade is de ecologische noord-zuidverbinding die wordt gevormd door het Anselderbeekdal en het Wormdal. Dit zijn beide structuurbepalende beekdalen met een specifiek ecologische functie.

De goudgroene POL natuur omvat alle prioritaire natuurgebieden zowel vanuit recreatief-toeristisch oogpunt als vanuit ecologie en landschap gezien inclusief de daarvoor aan te leggen nieuwe natuur. De landbouwgebieden zijn gelegen binnen de 'Bronsgroene landschapszone'. Voor de Bronsgroene landschapszone geldt dat ruimte moet worden geboden voor duurzame ontwikkeling van grondgebonden land- en tuinbouw.

De bronsgroene natuur; omvat alle prioritaire landschapszones buiten de EHS zoals Provinciale Ontwikkelingszones Groene waarden en Veerkrachtige Watersystemen (P2 en P3).

4.3 Bodem

Wettelijk kader

Op basis van artikel 3.1.6 Besluit ruimtelijke ordening zijn gemeenten verplicht om in de toelichting bij een bestemmingsplan, een paragraaf over de bodemkwaliteit op te nemen. In deze paragraaf dient gemotiveerd te worden of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het toekomstige gebruik van de bodem. Uitgangspunt van een goede ruimtelijke ordening is dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de beoogde bestemming en de daarin toegestane gebruiksvormen. Zo mag een eventuele aanwezige bodemverontreiniging geen onaanvaardbaar risico opleveren voor de gebruikers van de bodem en mag de bodemkwaliteit niet verslechteren door grondverzet.

Bij het opnemen van wijzigingsbevoegdheden kan die onderzoeksverplichting vooruit worden geschoven tot het moment van toepassing daarvan. Ook aan een afwijkingsbevoegdheid kan de voorwaarde worden verbonden dat een bodemonderzoek wordt uitgevoerd. Bij overige ruimtelijke besluiten is ook een inzicht in de bodemkwaliteit nodig op basis van artikel 3.2 Algemene wet bestuursrecht. Het aspect bodem wordt in voorkomend geval steeds getoetst aan het vigerend gemeentelijk bodembeleid. Binnen het plangebied zijn voor zover bekend geen stortplaatsen, grootschalige bodemsaneringslocaties of mijnsteengebieden aanwezig.

Voor hergebruik van grond is generiek beleid volgens het Besluit bodemkwaliteit op basis van een bodemfunctieklassenkaart van kracht. De bodemfunctieklassenkaart bestaat uit een tabel die de bestemming van een perceel koppelt aan een bodemfunctieklasse. Bij de vaststelling van de nieuwe Bodemkwaliteitskaart en Nota Bodembeheer zal dit overgangsbeleid vervallen. Resultaten van bodemonderzoeken worden aan Achtergrondwaarden en Interventiewaarden volgens de Wet bodembescherming getoetst.

Bodemkwaliteitskaart

Doel van een bodemkwaliteitskaart is het in kaart brengen van de milieuhygiënische kwaliteit van de bodem. Hiertoe is de gemeente opgedeeld in een aantal deelgebieden met een milieuhygiënisch vergelijkbare bodemkwaliteit. De deelgebieden zijn opgesteld door te kijken naar de ontwikkeling van wijken, het ontstaan van gebieden, het voormalig en huidig gebruik van het gebied en de resultaten van de bodemonderzoeken. Uit de kaart blijkt dat gemiddeld in de Kerkraadse bodem, ten opzichte van een natuurlijke door de mens onbelaste bodem, licht verhoogde gehalten kunnen voorkomen.

Het plangebied BP Carboonplein valt geheel binnen 'Zone 1: Bovengrond Wonen'. De bovengrond (0-0,5 m-maaiveld) van deze 'Zone 1' is gemiddeld licht verontreinigd en heeft indicatief de kwaliteit 'Wonen'. De ondergrond (0,5-2,5 m-maaiveld) valt binnen 'Zone 3: Ondergrond', is gemiddeld niet verontreinigd en heeft indicatief de kwaliteit 'AW2000' (*schoon*).

Nota Bodembeheer

Op 30 maart 2016 heeft de raad van Kerkrade de Nota Bodembeheer Gemeente Kerkrade vastgesteld. Welke gevolgen bovenstaande bodemkwaliteit voor ruimtelijke ontwikkelingen binnen het plangebied heeft, volgt uit de gemeentelijke Nota Bodembeheer. In deze nota worden de visie en doelstellingen van de gemeente Kerkrade verwoord om te komen tot een optimaal gebruik van de bodem. Het gemeentelijk bodembeheer is gericht op het behouden of realiseren van een veilige (*geen risico's*) en geschikte (*duurzame*) bodemkwaliteit.

Voor het plangebied is de gemiddelde bodemkwaliteit, 'Wonen' in overeenstemming met het gebruik voor woningen en bedrijven. De bodemkwaliteitskaart geeft binnen de 'Zone 1' echter een onvoldoende betrouwbaar beeld om als bewijsmiddel voor een aanvraag omgevingsvergunning voor

bouwen te dienen. Er dient daarom voor een aanvraag van een omgevingsvergunning voor bouwen van verblijfgebied voor personen (bv. *woningen*) een milieutechnisch bodemonderzoek te worden uitgevoerd.

Aandachtspunten

Er zijn binnen het plangebied 2 bodemsaneringslocaties aanwezig; voormalig tankstation Carboonstraat 40 (*Wbb-locatiecode LI092800189*) en een deel van het wegcunet (*fundering en ondergrond*) van de Kleingraverstraat (*LI092800176*). Op beide locaties is een bodemsanering uitgevoerd waarbij restverontreiniging is achtergebleven, maar is geen actieve nazorg nodig.

Op locatie van een autoherstelwerkplaats aan Kleingraverstraat 154 (*LI092800350*) is bij bodemonderzoek, naast diverse lichte verontreinigingen, matige verontreiniging met minerale olie en matige tot sterke verontreiniging met vluchtige aromaten aangetroffen. De onderzoeksresultaten geven volgens de provincie Limburg aanleiding tot het uitvoeren van een nader onderzoek door de eigenaar.

Bij de afleverpunten van een voormalig tankstation ter hoogte van Akerstraat 31 is in de openbare weg slechts lichte bodemverontreiniging met lood aangetroffen.

Verder zijn binnen het plangebied, t.b.v. realisatie van de nieuwbouw aan het Carboonplein in het verleden diverse bodemonderzoeken uitgevoerd. Dit betrof zowel onverdachte als verdachte locaties (*historische bedrijfslocaties aan de Akerstraat*). Hierbij is slechts lichte verontreiniging aangetroffen en dit was geen belemmering voor de nieuwbouw van de winkels en woningen aan het Carboonplein.

Binnen het plangebied liggen geen mijnsterreinen, mijnsteengebieden of grootschalige bodemsanerings-locaties met nazorg.

Conclusie

Het bestemmingsplan is conserverend van aard. Daarom is t.b.v. deze procedure geen milieutechnisch bodemonderzoek nodig.

4.4 Archeologie

Het "Europees Verdrag inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed", kortweg het Verdrag van Malta, is op 16 januari 1992 te Valetta tot stand gekomen. Het Verdrag beoogt het cultureel erfgoed dat zich in de bodem bevindt beter te beschermen. In 1992 ondertekende Nederland het 'Verdrag van Malta'. In het verdrag is de omgang met het Europees archeologisch erfgoed geregeld. Het verdrag is geratificeerd door de Eerste en Tweede Kamer en sedert september 2007 is de Archeologische monumentenzorg geïmplementeerd in de Monumentenwet 1988. De essentie is dat voorafgaand aan de uitvoering van plannen onderzoek moet worden gedaan naar de aanwezigheid van archeologische waarden en daar in de ontwikkeling van plannen zoveel mogelijk rekening mee te houden.

Volgens de wettelijke verplichting wordt in bestemmingsplannen rekening gehouden met bekende en verwachte archeologische waarden. De Monumentenwet geeft een vrijstelling van de onderzoeksplicht voor projecten kleiner dan 100 m², maar geeft de gemeente de vrijheid deze aan te passen. Die afwijking kan zowel naar boven als naar onder. Voor de diepte van bodemingrepen bevat de wet geen grens.

Voor geheel Parkstad Limburg is een archeologische waarden- en verwachtingenkaart opgesteld, de archeologische beleidskaart. Deze kaart is gebaseerd op uitgevoerd inventariserend archeologisch onderzoek. Voor de gemeente Kerkrade en de overige Parkstadgemeenten is door archeologisch adviesbureau RAAP een uitgebreid onderzoek uitgevoerd. Het RAAP-rapport betreft een bureauonderzoek naar de archeologische verwachtingen waarbij een inventarisatie heeft plaatsgevonden van de bekende archeologische vindplaatsen binnen de Parkstadgemeenten en van landschappelijke (geologische en geomorfologische) en bodemkundige gegevens van het grondgebied. Daarnaast zijn de uitgevoerde archeologische onderzoeken geïnventariseerd, waarbij rekening is gehouden met vergraven of ontgronde gebieden, en heeft een literatuuronderzoek plaatsgevonden. In dit verband is onder andere ook het Actueel Hoogtebestand Nederland bestudeerd. Op basis van de genoemde inventarisaties is een archeologisch verwachtingsmodel opgesteld, dat haar neerslag heeft gevonden in een geactualiseerde archeologische verwachtingenkaart die door de gemeenteraad van Kerkrade is vastgesteld op 26 juni 2013.

Het doel van de archeologische verwachtingenkaart is het zichtbaar maken waar archeologische waarden aanwezig zijn of kunnen worden verwacht, en het daaraan koppelen van een onderzoeksplicht. Hiermee wordt tevens duidelijk bij welke werkzaamheden wel en bij welke geen archeologisch onderzoek noodzakelijk zal zijn.

In de kaart worden de volgende zes categorieën onderscheiden.

Categorie 1: beschermde Rijksmonumenten

Voor werkzaamheden is hier altijd een vergunning volgens de Monumentenwet 1988 vereist.

Categorie 2: gebieden van zeer hoge waarde en de historische dorpskernen

Voor deze gebieden is voor de oppervlakte het wettelijk minimum van 100 m² genomen. Projecten die over een groter oppervlak de bodem verstoren zijn onderzoeksplichtig. De Monumentenwet geeft geen minimum voor de diepte van verstoring. Voor de gemeente Kerkrade is voorgesteld geen onderzoeksplicht op te leggen voor werkzaamheden minder dan 40 cm diep.

Categorie 3 en 4: gebieden met een hoge en middelhoge verwachtingswaarde

Voor deze gebieden zijn de ondergrenzen nog verder verruimd (respectievelijk 250 m² en 2500 m² oppervlakte, bij meer dan 40 cm diepte). Hierdoor zijn alleen de grotere projecten onderzoeksplichtig en geldt voor de meeste kleinere (particuliere) vergunningaanvragen geen onderzoeksplicht.

Categorie 5: gebieden met een lage verwachtingswaarde

In gebieden met een lage trefkans, geldt alleen voor grotere projecten (10.000 m² en meer dan 40 cm diepte) een onderzoeksplicht.

Categorie 6: gebieden zonder verwachtingswaarde

In deze gebieden geldt geen onderzoeksplicht.

In het algemeen geldt dat een ontheffing van de onderzoeksplicht mogelijk is wanneer blijkt (na archeologisch advies van een gekwalificeerde archeoloog) dat het project een gering risico vormt voor het "bodemarchief".

Plangebied.

Het plangebied is gelegen in een gebied waarvoor een middelhoge archeologische verwachting geldt (ondergrens onderzoeksplicht bij verstoren vanaf 2500 m² bij een diepte vanaf 40 cm -Mv). Vanwege de bestaande bebouwing (met overwegend grote gebouwen) is de kans gering dat er nog intacte archeologische waarden aanwezig zijn. Vandaar dat er geen archeologische waarden voor het plangebied worden opgenomen. In de regels van het bestemmingsplan is wel een bepaling ter zake archeologische (toevals) vondsten opgenomen.

4.5 Cultuurhistorie

Inleiding

De term cultuurhistorie betekent letterlijk: beschavingsgeschiedenis. Het is een brede term voor de combinatie van een aantal ruimtelijke wetenschappen, met name archeologie, historische geografie, bouwhistorie, historische ecologie en een variabel aantal andere wetenschappen, zoals de toponymie en soms ook de fysische geografie.

De cultuurhistorie bestudeert het onroerend deel van het cultureel erfgoed, bestaande uit het bodemarchief (archeologie), de sporen van menselijk handelen in het landschap (historische geografie) en de gebouwde omgeving (bouw-/kunsthistorie).

Wettelijk kader

De Erfgoedwet (in werking sedert 1 juli 2016) vormt het de nieuwe wettelijk kader voor het cultureel erfgoed. Het cultureel erfgoed is als volgt gedefinieerd:

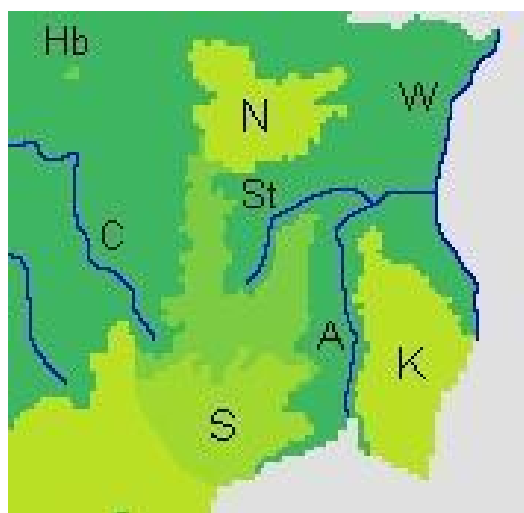
Cultureel erfgoed is het erfgoed dat zich in de fysieke leefomgeving bevindt en bestaat uit:

- monumenten, voor zover het onroerende zaken betreft, inclusief archeologische monumenten;
- stads- en dorpsgezichten;
- cultuurlandschappen en vervaardigde structuren.

Met andere woorden: monumenten, ruimtelijke patronen en ruimtelijke formaties.

Cultuurhistorie van het plangebied:

Het ruimtelijke patroon van Kerkrade bestaat uit de hoog gelegen plateaus en laag gelegen dalen. Het patroon is ontstaan in Pleistoceen door eroderende werking van rivieren en beken. Het gaat om het riviertje de Worm (hoofdsysteem) en de zijdalen van de Anstelerbeek en de Crombacher- c.q. Bleijerheiderbeek. Van de aanwezige bodemkundige verschijnselen is nog belangrijk te noemen de groundbreuk Feldbiss.

K	Plateau van Kerkrade
S	Plateau van Spekholzerheide
N	Plateau van Nieuwenhagen
W	Worm
St	Strijthagerbeek
A	Anselderbeek
C	Caumerbeek
Hb	Bekken van Heerlen

Binnen de gemeentelijke grenzen zijn twee plateau's te onderscheiden te weten: het Plateau van Kerkrade en het Plateau van Spekholzerheide. Deze twee plateaus zijn door het Anstelerbeekdal gescheiden.

Het Plateau van Spekholzerheide is een golvende laagvlakte. Ze strekt zich uit over de buurten Gracht, Heilust, Kaalheide en Spekholzerheide.

Aan de zuidwestzijde gaat het relatief lagere plateau op in het hogere Plateau van Ubachsberg en verder naar het zuiden het Plateau van Bocholtz. Aan de noordwestzijde wordt het plateau begrensd door het dal van de Geleenbeek en de Caumerbeek die daar ontspringen. Aan de noordzijde loopt er een lage rug dat uitkomt bij het Plateau van Nieuwenhagen. Aan de oostzijde wordt het plateau begrensd door de Anstelerbeekdal en in het zuidoosten door de Crombacherbeekdal.

Aan de oostkant snijdt de beek Vloedgraaf in het plateau, samen met de Anstelerbeek, waardoor er een steile helling is ontstaan. Boven op deze helling bouwde men in de Romeinse tijd de Romeinse villa Kaalheide.

De kernkwaliteiten van het Kerkradse landschap hangen nauw samen met het reliëf. Plateaus, hellingen en dalen zijn gekenmerkt door bodemkundige en hydrologische omstandigheden en daarop afgestemd occupatiepatroon. De diepe dalen die in het landschap zijn uitgeslepen, hebben ervoor gezorgd dat de verstedelijking voornamelijk geconcentreerd blijft op de hoger gelegen plateaus. Het bestemmingsplangebied maakt onderdeel uit van concentratie van de verstedelijking op het plateau van Spekholzerheide.

De cultuurhistorie van Kerkrade kan uit haar landschappen worden afgelezen. Het huidige landschap is ontstaan uit de confrontatie tussen natuur en cultuur. De continuïteit van de veranderingen van het landschap kunnen wij volgen vanaf de late bronstijd (een globale verdeling):

1. Oorspronkelijke bossen;
2. Woeste landen;
3. Romeinse agrarisch landschap;
4. (pre)midleleeuwse boslandschap;
5. (na)midleleeuwse agrarisch landschap;
6. Mijnbouwlandschap;
7. Actueel landschap/stadschap.

Binnen de gemeentelijke grenzen zijn geen sporen gevonden van de prehistorische nederzettingen. Eerste bewijzen van bewoning komen uit romeinse tijd in de vorm van agrarisch landschap met een aantal 'Villa Rustica's' vanaf 12 v. Christus.

Cultuurhistorie van het bestemmingsplangebied

Tot het begin van de 20^e eeuw vormde het bestemmingsplangebied een onderdeel van het agrarische landschap (delen van Spekholzerheidt en Heideveld). Begin de vorige eeuw ontstaan Akerweg en

Kleingraverweg, volgend het begin van de mijnbouw (Speck mijn) in de buurt en de groei van het gehucht Speckholzerheide.

Tot na de eerste wereldoorlog behield het gebied agrarische functie. In de periode tussen de twee wereldoorlogen werd door het aanleg van de Kampstraat en Romeinstraat het grotere gebied, waarin het plangebied zich bevindt, afgebakend. Langzamerhand begint het agrarisch landschap uit te wijken onder de druk van de verstedelijking. De echte versnelling van verstedelijking begint na de tweede wereldoorlog. Het gebied werd dicht bebouwd, waarbij de Carboonstraat ontstaat. Dat is het gevolg van de expansie van de mijnbouw die net na de oorlog is opgetreden.

Het bestemmingsplangebied is betrekkelijk klein en er zitten geen (rijks)monumenten in. Vanaf de middeleeuwen tot de periode na de eerste wereldoorlog heeft het gebied een agrarische functie en daarbij behorende verschijningsvorm van het landschap kunnen behouden. Na de oorlog is het gebied sterk verstedelijkt – dicht bebouwd.

In de laatste 40 jaar hebben twee ruimtelijke ingrepen plaats gevonden. In 1986 werd de hoek van Patronaatstraat en Akerstraat gesloopt (bioscoop en friture). Door de bouw van een appartementencomplex is een pleinachtige formatie ontstaan aan de Patronaatstraat.

Op het einde van het eerste decennium van dit millennium vindt het laatste ingreep in de ruimtelijke structuur van het bestemmingsplangebied plaats. Het gaat om de herstructurering van het plangebied waardoor de Carboonstraat is verdwenen en het nieuwe Carboonplein is ontstaan.

4.6 Externe veiligheid

Het bevoegd gezag dient bij ruimtelijke planvorming rekening te houden met het aspect externe veiligheid. Hierbij dient te worden onderzocht in hoeverre er sprake is van aanvaardbare dan wel onaanvaardbare risico's voor de diverse bestemmingen binnen het plangebied. Een nader onderzoek heeft betrekking op zowel stationaire objecten (bedrijven) als ook op dynamische objecten (transport gevaarlijke stoffen).

Voor onderhavig plangebied is nader onderzocht in hoeverre er mogelijke risico's aan de orde zijn. Hierbij is met name gekeken naar de onderdelen risico relevante bedrijven, transport over weg of spoor en transport middels buisleidingen. Blijkens het onderzoek zijn er géén relevante risicobronnen aanwezig en vormt het aspect externe veiligheid geen belemmering voor de planwijziging.

4.7 Luchtkwaliteit

Sinds 15 november 2007 zijn de belangrijkste bepalingen over luchtkwaliteitseisen opgenomen in de Wet milieubeheer (*hoofdstuk 5, titel 5.2 Wm*). Titel 5.2 van deze wet handelt over luchtkwaliteit. De kern van deze wetgeving bestaat uit de (Europese) luchtkwaliteits-eisen. Verder zijn van belang het '*Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)*' en de '*Regeling niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)*'. Voor projecten die '*niet in betekenende mate*' bijdragen aan de luchtverontreiniging hoeft niet te worden getoetst aan de grenswaarden.

De gemeenteraad kan een bestemmingsplan dat gevolgen kan hebben voor de luchtkwaliteit alleen vaststellen wanneer aannemelijk is gemaakt dat:

- het bestemmingsplan niet leidt tot het overschrijden van de in de wet genoemde grenswaarden;
- de luchtkwaliteit als gevolg van het bestemmingsplan per saldo verbetert of ten minste gelijk blijft;
- het bestemmingsplan niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie van een stof waarvoor in de wet grenswaarden zijn opgenomen.

Bij ministeriële regeling (*Regeling niet in betekenende mate bijdragen*) zijn categorieën van gevallen aangewezen, waarin (o.a.) het vaststellen van een bestemmingsplan in ieder geval niet in betekenende mate bijdraagt aan de luchtverontreiniging. Wanneer een ontwikkeling valt onder deze categorieën van gevallen is het niet nodig luchtkwaliteitsonderzoek uit te voeren.

Onderhavig bestemmingsplan is conserverend van aard: het legt de bestaande situatie vast en maakt geen (*voor de luchtkwaliteit relevante*) nieuwe ontwikkelingen mogelijk. Dit betekent dat de luchtkwaliteit niet zal verslechteren als gevolg van het vaststellen van het bestemmingsplan. Op grond van de Wet milieubeheer is het daarom niet nodig de luchtkwaliteit te onderzoeken. Er wordt immers voldaan aan artikel 5.16 lid b: de luchtkwaliteit blijft ten minste gelijk ten gevolge van de vaststelling van het bestemmingsplan. De voorgestane vaststelling is derhalve niet in strijd met het bepaalde in de Wet milieubeheer.

4.8 Geluid

Bij de voorbereiding van de vaststelling van een bestemmingsplan of een herziening daarvan dient op grond van artikel 76 van de Wet geluidhinder (Wgh) een onderzoek naar verkeerslawaai te worden ingesteld. Hierbij moeten de in de wet aangegeven, binnen de zones langs de wegen geldende, waarden in acht worden genomen. Alle wegen hebben een geluidzone, met uitzondering van wegen die gelegen zijn binnen een als woonerf aangeduid gebied of wegen waarvoor een maximum snelheid van 30 km/uur geldt. Voor nieuw op te richten geluidsgevoelige bebouwing binnen de wettelijke geluidzones dient nader bepaald te worden of de wettelijke grenswaarde van 48 dB niet overschreden wordt. Met uitzondering van een weggedeelte van de straat Locht bevinden zich in het plangebied enkel 30 km zones. Een toetsing is derhalve reeds niet aan de orde. In het plangebied bevinden zich hierdoor geen kavels met een bouwtitel (*geprojecteerde woningen*) binnen de geluidzones van wegen met een hogere geluidbelasting dan 48 dB.

Indien echter - zo bepaalt artikel 76 tweede lid onder 3 - op het tijdstip van de vaststelling of herziening van een bestemmingsplan een weg reeds aanwezig of in aanleg is dan behoeven die waarden niet in acht te worden genomen voor in de zone van een weg gelegen woningen, andere geluidsgevoelige gebouwen en geluidsgevoelige terreinen, die op dat tijdstip reeds aanwezig of in aanbouw zijn.

Dit betekent dat bij een beheerplan dat dus niet in nieuwe ontwikkelingen voorziet - zoals de aanleg van een nieuwe weg of het bouwen van nieuwe woningen, maar betrekking heeft op bestaande wegen en bestaande woningen en andere geluidsgevoelige gebouwen/terreinen - die waarden niet in acht behoeven te worden genomen. In een zodanige situatie behoeft evenmin een akoestisch onderzoek naar de invloed van wegverkeerslawaai te vinden. Het vorenstaande geldt eveneens voor spoorweglawaai.

4.9 Duurzaamheid

De raad van de gemeente Kerkrade heeft op 26 februari 2014 de nota 'Kansen voor Duurzaamheid' vastgesteld. Deze nota is tot stand gekomen omdat de gemeente Kerkrade ervan overtuigd is dat ieders duurzame handelen een bijdrage levert aan een hoger kwaliteit van leven. Duurzaamheid en duurzame gebiedsontwikkeling zijn dan ook speerpunten van beleid bij de uitvoering van projecten.

Een concrete uitwerking van de nota kansen voor duurzaamheid is het Uitvoeringsprogramma duurzaamheid 2015-2018 dat door de gemeenteraad op 27 mei 2015 is vastgesteld. Samengevat geeft dit programma uitwerking aan de navolgende thema's:

- toewerken naar energieneutraliteit in de gebouwde omgeving (2040);
- deelname aan Parkstad Limburg Energie Transitie;
- deelname aan de Regionale alliantie verduurzaming koopwoningen;
- duurzaam groenbeheer;
- vervullen voorbeeldrol gemeente;
- verhogen bewustwording duurzaamheid bij burgers.

Het College heeft op 19 januari 2016 het besluit genomen ten aanzien van duurzame energie niet in te zetten op windenergie maar te opteren voor andere vormen. De gemeente Kerkrade verleent dan ook geen medewerking aan initiatieven die gericht zijn op het opwekken van windenergie in de gemeente Kerkrade.

4.10 Water

Waterbeheersplan Waterschap Roer en Overmaas 2016-2021

Op 14 oktober 2015 heeft het waterschap haar waterbeheersplan voor de jaren 2016 tot en met 2021 vastgesteld. Het plan is ook vastgesteld door Waterschap Peel en Maasvallei, aangezien op 1 januari 2017 beide waterschappen zijn gefuseerd in Waterschap Limburg. In het plan worden de opgaven voor deze nieuwe planperiode gegeven, waarbij wordt ingegaan op de opgaven voor die periode en de

strategieën die het waterschap hanteert om invulling te geven aan die opgaven. Daarbij worden de volgende thema's onderscheiden:

1. Hoogwaterbescherming Maas
2. Regionaal watersysteem
3. Zuiveren en waterketen
4. Crisisbeheersing.

In onderhavig plangebied zijn geen oppervlaktewateren of waterwerken van het waterschap gelegen. Het betreft een hooggelegen woongebied waarbij de thema's 'Regionaal watersysteem' en 'Zuiveren en waterketen' van belang zijn. Het Waterbeheerplan brengt echter geen zodanige beleidswijzigingen met zich mee dat dit vraagt om een wijziging in dit bestemmingsplan.

Hoofdstuk 5 Juridische vormgeving

5.1 Inleiding

In een bestemmingsplan zijn de bouw- en gebruiksmogelijkheden voor een bepaald gebied opgenomen. Het bestemmingsplan 'Carboonplein' regelt de inrichting van het gebied door voor de gronden bestemmingen aan te wijzen. Het juridische deel van het bestemmingsplan bestaat uit de verbeelding (kaart) in samenhang met de regels. Het beleid dat ten grondslag ligt aan de bestemming en het gebruik van de gronden op de verbeelding, is in de toelichting verwoord. In deze paragraaf wordt het juridische deel van het bestemmingsplan nader toegelicht.

5.2 Opzet bestemmingsplan

5.2.1 Wettelijk kader

Het wettelijk kader wordt sinds 1 juli 2008 gevormd door de Wet ruimtelijke ordening (Wro). De wettelijke regeling voor bestemmingsplannen is vervolgens verder ingevuld door het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) en de Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2012. Het bestemmingsplan dient te voldoen aan de als bijlage bij de voornoemde Regeling opgenomen Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP2012). Dit betekent dat bestemmingsplannen kwalitatief gelijkwaardig zijn en uniform in aanpak, uitvoering, uitwisseling van gegevens en raadpleging daarvan.

5.2.2 Planonderdelen

Het bestemmingsplan 'Carboonplein' bestaat uit een verbeelding, regels en gaat vergezeld van een toelichting. De verbeelding en de regels tezamen vormen het juridisch bindende deel van het plan. Verbeelding en regels dienen te allen tijde in onderlinge samenhang te worden opgenomen en toegepast.

Op de verbeelding krijgen alle gronden binnen het plangebied een bestemming. Binnen een bestemming kunnen nadere aanduidingen zijn aangegeven. De juridische betekenis van deze bestemmingen en aanduidingen zijn terug te vinden in de regels. Een gedeelte van de informatie op de analoge verbeelding heeft geen juridische betekenis, maar is slechts opgenomen om de leesbaarheid van en oriëntatie op de verbeelding te vergroten, zoals een kadastrale en GBKN-ondergrond. Alle letters, aanduidingen en lijnen worden verklaard in de legenda op de verbeelding. Bij eventuele verschillen tussen de digitale en analoge verbeelding is de digitale verbeelding juridisch bindend.

De regels bepalen de gebruiksmogelijkheden van de gronden binnen het plangebied en geven tevens de bouw- en gebruiksmogelijkheden met betrekking tot bouwwerken aan. De regels van het bestemmingsplan 'Carboonplein' zijn opgebouwd conform de door het SVBP2012 voorgeschreven systematiek en omvatten inleidende regels, bestemmingsregels, algemene regels en tenslotte de overgangs- en slotregels.

5.3 Bestemmingsregels

5.3.1 Inleidende regels

In *Hoofdstuk 1* zijn de inleidende regels opgenomen; deze zijn van meer algemene aard en behandelen de 'begrippen' en de 'wijze van meten'. In de begripsbepalingen worden omschrijvingen gegeven van de in het bestemmingsplan gebruikte begrippen. Deze zijn opgenomen om onduidelijkheid door interpretatieverschillen te voorkomen. Er zijn alleen begripsbepalingen opgenomen die gebruikt worden in de regels en die tot verwarring kunnen leiden of voor meerdere uitleg vatbaar zijn. In de begripsbepalingen wordt de interpretatie van de diverse begrippen vastgelegd, waardoor de duidelijkheid wordt vergroot.

Ook over de bepaling van afstanden, hoogtes en oppervlaktes kunnen interpretatieverschillen ontstaan. Om op een eenduidige manier afstanden, hoogtes en oppervlaktes te bepalen, wordt in de 'wijze van meten' uitleg gegeven wat onder de diverse begrippen wordt verstaan. Ten aanzien van de wijze van meten op de verbeelding geldt steeds dat het hart van een lijn moet worden aangehouden.

5.3.2 Bestemmingsregels

Per bestemming, die op de verbeelding wordt gebruikt, worden gebruiks- en bouwregels opgenomen. De opbouw van de bestemmingen ziet er in beginsel als volgt uit:

1. Bestemmingsomschrijving
2. Bouwregels
3. Nadere eisen
4. Afwijken van de bouwregels
5. Specifieke gebruiksregels
6. Afwijken van de gebruiksregels
7. Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of werkzaamheden
8. Omgevingsvergunning voor het slopen van een bouwwerk
9. Wijzigingsbevoegdheid
10. Specifieke procedureregels

Niet alle onderdelen komen bij elke bestemming voor. Van de meest gebruikte onderdelen volgt hieronder een korte toelichting.

Bestemmingsomschrijving

In de bestemmingsomschrijving wordt een omschrijving gegeven van de aan de gronden toegekende functie(s). De hoofdfunctie(s) worden als eerste genoemd. Indien van toepassing, worden ook de aan de hoofdfunctie ondergeschikte functies mogelijk gemaakt. De ondergeschiktheid kan worden aangegeven door de woorden "met daaraan ondergeschikt". De ondergeschikte functies staan ten dienste van de hoofdfunctie binnen de betreffende bestemming.

Bouwregels

In de bouwregels is bepaald welke bouwwerken mogen worden opgericht, waarbij in ieder geval een onderscheid wordt gemaakt tussen de regeling van gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde. De bouwregels voorzien, voor zover van toepassing, in maximale maatvoeringen voor de diverse bouwwerken zoals goothoogtes, bouwhoogtes, bouwlagen en/of oppervlaktes, maar ook in regels ten aanzien van de situering van gebouwen en andere bouwwerken.

Nadere eisen

Nadere eisen kunnen worden gesteld aan de situering van bouwwerken ten behoeve van bepaalde criteria, zoals de verkeersveiligheid, de sociale veiligheid en de externe veiligheid en het stedenbouwkundig beeld ter plaatse. De nadere eisenregeling biedt de mogelijkheid om in concrete situaties in het kader van het verlenen van een omgevingsvergunning voor het bouwen sturend op te treden door het opnemen van nadere eisen in de omgevingsvergunning. Nadere eisen kunnen alleen worden gesteld als er in de regels ook een primaire eis wordt gesteld. De nadere eisen moeten verband houden met deze eis. De nadere eisenregeling hoeft niet in alle bestemmingen te worden geregeld.

Afwijken van de bouwregels

Door het opnemen van afwijkingsbevoegdheden wordt flexibiliteit in bestemmingsregels gecreëerd door mogelijkheden te bieden om in beperkte mate af te wijken van de algemeen toegestane bouwregelingen. Deze bevoegdheden zijn niet bedoeld voor afwijkingen van de bouwregels, waarvan de verwachting is, dat ze veelal kunnen worden verleend. In dat geval zijn de bouwregels hierop aangepast. Voor elke afwijking is aangegeven waarvan een omgevingsvergunning voor het afwijken van de bouwregels wordt verleend, de maximale afwijking die met de omgevingsvergunning kan worden toegestaan en meestal de situaties of voorwaarden waaronder een omgevingsvergunning wordt verleend. Het gaat hier om afwijkingsbevoegdheden voor specifieke bestemmingen. Indien afwijkingsbevoegdheden gelden voor meerdere bestemmingen dan wel een algemene strekking hebben, zijn ze opgenomen in hoofdstuk 3 (algemene regels).

Specifieke gebruiksregels

Met de inwerkingtreding van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht is artikel 7.10 Wet ruimtelijke ordening vervallen. In dit artikel was het verbod opgenomen om gronden te gebruiken op een manier die in strijd is met het bestemmingsplan. Derhalve moeten in de specifieke gebruiksregels bepaalde functies concreet worden genoemd als zijnde verboden gebruik. Ook het laten gebruiken moet specifiek worden genoemd.

Afwijken van de gebruiksregels

Door middel van een omgevingsvergunning voor het afwijken van de gebruiksregels kan van de gebruiksregels in het plan worden afgeweken ten behoeve van een concrete vorm van grondgebruik. Dit mag echter niet leiden tot een feitelijke wijziging van de bestemming. Dat wil zeggen dat wel kan worden afgeweken van de gebruiksregels ten behoeve van functies die inherent zijn aan de in de bestemmingsomschrijving opgenomen functies, maar dat via het afwijken geen "nieuwe" functies kunnen worden toegestaan. Het afwijken van de gebruiksregels dient te zien op kleinere, planologisch minder ingrijpende onderwerpen. Functiewijzigingen en grotere, ruimtelijke ingrepen dienen te worden geregeld via een wijzigingsbevoegdheid of bestemmingsplanherziening.

Wijzigingsbevoegdheid

Door het opnemen van een wijzigingsbevoegdheid is het mogelijk om het bestemmingsplan te wijzigen. In de meeste gevallen zal het gaan om het wijzigen van de op een perceel gelegde bestemming. Het gaat hier om wijzigingsbevoegdheden voor specifieke bestemmingen. Indien wijzigingsbevoegdheden gelden voor meerdere bestemmingen dan wel een algemene strekking hebben, zijn ze opgenomen in hoofdstuk 3 (algemene regels).

5.3.3 Bestemmingen

Centrum:

Binnen deze bestemming zijn onder nadere toegestaan: detailhandel, bedrijven, horeca, dienstverlening, wonen, kantoren, maatschappelijke doeleinden en verblijfsdoeleinden.

Verkeer:

De binnen het plangebied aanwezige wegen en parkeerplaatsen zijn bestemd tot 'Verkeer'.

Wonen:

Een perceel gelegen aan de Kleingraverstraat heeft de bestemming 'Wonen'. Binnen deze bestemming is behalve wonen ook de uitoefening van een aan huis verbonden beroep toegestaan. Door middel van een omgevingsvergunning kan onder voorwaarden worden afgeweken van de gebruiksregels ten behoeve van ambachtelijke en consumentverzorgende bedrijfsactiviteiten.

5.3.4 Overige regels

In hoofdstuk 3 van de regels is voorzien in algemene bouw-, aanduidings-, afwijkings- en wijzigingsregels die van toepassing zijn voor alle binnen het plangebied voorkomende bestemmingen.

Voorts is voorzien in de op grond van het Besluit ruimtelijke ordening voorgeschreven anti-dubbeltelregel.

In het laatste hoofdstuk is conform het Besluit ruimtelijke ordening voorzien in een regeling ten aanzien van overgangsrecht en een slotregel die aangeeft hoe de regels dienen te worden aangehaald.

5.4 Verbeelding

In digitaal opzicht wordt de verbeelding gevormd door geografisch bepaalde planobjecten, die zijn opgeslagen in een digitaal ruimtelijk informatiesysteem en die te raadplegen zijn via een interface (interactie met het kaartbeeld). Bij de opbouw van de analoge (op papier verbeelde wijze) alsmede de digitale verbeelding is aansluiting gezocht bij de Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen 2012 (SVBP 2012). Op de op papier verbeelde wijze, schaal 1 : 2000, zijn via een combinatie van letter- en cijferaanduidingen, kleuren en arcering de diverse bestemmingen en aanduidingen aangegeven.

Hoofdstuk 6 Uitvoerbaarheid

6.1 Economische uitvoerbaarheid

Exploitatieplan

De gemeente is in beginsel verplicht om op grond van artikel 6.12 eerste lid Wet ruimtelijke ordening (Wro) een exploitatieplan vast te stellen voor gronden waarop een bij algemene maatregel van bestuur (hierna: Bro) aangewezen bouwplan is voorgenomen. De gemeenteraad kan echter besluiten om geen exploitatieplan vast te stellen indien:

1. het verhaal van de kosten van de grondexploitatie over de in het plan of besluit begrepen gronden anderszins is verzekerd;
2. het bepalen van een tijdvak voor de exploitatie of een fasering van de uitvoering van werken, werkzaamheden, maatregelen en bouwplannen niet nodig is, en
3. het stellen van eisen, regels of een uitwerking van regels als bedoeld in artikel 6.13, tweede lid, onder b, c en d niet noodzakelijk is.

Bij het plangebied is sprake van een overwegend conserverend karakter van het bestemmingsplan, waarin geen nieuwe bouwplannen worden meegenomen waarvoor niet reeds een bouwtitel bestaat. Gezien het feit dat er geen eisen of regels noodzakelijk zijn als hiervoor beschreven onder 2 en 3, kan worden afgezien van het vaststellen van een exploitatieplan.

Voor zover door het nieuwe uniforme planologisch-juridisch kader waarin het nieuwe plan voorziet ten opzichte van het geldende plan mocht worden voorzien in mogelijkheden om een gebouw uit te breiden met ten minste 1.000 m², waardoor in feite sprake is van een bouwplan als bedoeld in artikel 6.2.1 onder c, geldt dat er geen verhaalbare kosten zijn, dan wel dat het totaal aan exploitatiebijdragen dat kan worden verhaald gezien de eisen ten aanzien van toerekenbaarheid en proportionaliteit in elk geval minder bedraagt dan € 10.000,-, waardoor ingevolge artikel 6.2.1a Bro kan worden besloten geen exploitatieplan vast te stellen.

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de raad kan besluiten om niet tot vaststelling van een exploitatieplan over te gaan bij vaststelling van het bestemmingsplan 'Carboonplein'.

Planschade

Op grond van artikel 6.1 Wro kennen Burgemeester en wethouders degene die in de vorm van een inkomensderving of een vermindering van de waarde van een onroerende zaak schade lijdt of zal lijden ten gevolge van een wijziging van het bestemmingsplan, op aanvraag een tegemoetkoming toe. Daarbij geldt dat het moet gaan om schade die redelijkerwijs niet voor rekening van de aanvrager behoort te blijven en dat de tegemoetkoming niet reeds voldoende anderszins mag zijn verzekerd. Eigenaren van onroerende zaken en exploitanten van bedrijven die schade lijden door planologische wijzigingen krijgen de schade slechts vergoed voor zover deze meer bedraagt dan 2% van de waarde van hun onroerende zaak of hun inkomen voorafgaand aan de planologische wijziging. Deze

forfaitregeling geldt niet indien de planologische wijziging ziet op het eigen perceel van de benadeelde (zogenaamde 'directe' planschade).

Voor het plangebied wordt de kans op planschade klein geacht gezien het overwegend beheersmatig karakter van het bestemmingsplan, waardoor gebruiks- en bouwmogelijkheden nagenoeg gelijk blijven. In elk geval kan redelijkerwijs worden gesteld dat eventuele uit te keren tegemoetkomingen in planschade niet van een dusdanige omvang zijn dat daardoor het plan financieel niet haalbaar moet worden geacht.

6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

6.2.1 Procedure

Ontwerpbestemmingsplan

Met de tervisielegging van het ontwerpbestemmingsplan is de formele vaststellingsprocedure gestart. Gedurende de periode van de tervisieligging (zes weken) kunnen zienswijzen tegen het plan of onderdelen daarvan schriftelijk of mondeling worden ingebracht. De ingediende zienswijzen worden, voorzien van commentaar, door het college in de vorm van een concept nota van toelichting en concept ontwerpbesluit voor advies voorgelegd aan de raadscommissie Grondgebied en Economische Zaken. Hierbij zullen de zienswijzen worden beoordeeld en wordt vastgesteld of en, zo ja, in hoeverre het ontwerp nog aanpassing behoeft. Vervolgens zal het college, middels een definitieve versie van de nota van toelichting en het ontwerpbesluit, de raad voorstellen het bestemmingsplan, al dan niet gewijzigd ten opzichte van het ter visie gelegde plan, vast te stellen. De raad neemt hierover vervolgens een besluit.

In de regel wordt binnen twee weken na vaststelling het plan en het vaststellingsbesluit bekend gemaakt alsmede ter inzage gelegd (beroepstermijn). De kennisgeving van de bekendmaking alsook het vaststellingsbesluit worden gelijktijdig toegezonden aan onder andere de Provincie Limburg. Gedurende de beroepstermijn (zes weken) kan een belanghebbende bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State te Den Haag beroep instellen tegen het vaststellingsbesluit. Het vaststellingsbesluit treedt in de regel in werking met ingang van de dag na die waarop de beroepstermijn afloopt.

Van de onderscheiden fasen in het bestemmingsplanproces alsook van de mogelijkheden zienswijzen en beroep in te dienen, vindt bekendmaking plaats in de Staatscourant en in Het Stadsjournaal van weekblad ViaLimburg of via een alternatieve wijze.

6.2.2 Overleg

Op grond van artikel 3.1.1. van het Besluit ruimtelijke ordening wordt het ontwerp-bestemmingsplan voorgelegd aan de provincie Limburg, de Veiligheidsregio en het waterschap Limburg en enkele andere adviesinstanties.